

Bruxelles, den 28.6.2023
COM(2023) 369 final

2023/0212 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om indførelse af den digitale euro

{SEC(2023) 257 final} - {SWD(2023) 233 final} - {SWD(2023) 234 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Digitalisering og nye teknologier former i stigende grad de europæiske borgeres liv og den europæiske økonomi. Efterhånden som den europæiske økonomi bliver mere og mere digital, anvender europæerne også i stigende grad private digitale betalingsmidler, når de handler.

Sedler og mønter — som er de eneste nuværende former for centralbankpenge med status som lovlige betalingsmidler, der er tilgængelige for offentligheden (herunder borgere, offentlige myndigheder og virksomheder) — kan ikke understøtte EU's økonomi alene i den digitale tidsalder. De anvendes derfor mindre og mindre til betalinger, efterhånden som omfanget af onlinekøb stiger, og den brede offentligheds betalingsvaner skifter til de mange forskellige private digitale betalingsmidler, der tilbydes i EU. Dette bringer den ønskelige balance mellem centralbankpenge og private digitale betalingsmidler i fare. Denne tendens kan endda blive endnu mere udbredt i fremtiden med fremkomsten af tredjelandes digitale centralbankvalutaer og stablecoins¹ udstedt af private virksomheder, hvilket kan udfordre euroens rolle i forbindelse med betalinger i og uden for EU.

Manglen på en bredt tilgængelig og brugbar form for centralbankpenge, der er teknologisk tilpasset den digitale tidsalder, kan også mindske tilliden til kommercielle bankpenge og i sidste ende til selve euroen. Tillid til kommercielle bankpenge afhænger af indskydernes mulighed for at konvertere deres indskud til pari til centralbankpenge med status som lovligt betalingsmiddel, som i øjeblikket kun er til rådighed i form af kontanter. Hvis der ikke findes en form for centralbankpenge, der kan anvendes i den digitale økonomi, og som kan konverteres til pari med kommercielle bankindskud, kan det underminere centralbankernes rolle som pengepolitisk anker og svække den finansielle stabilitet og den monetære suverænitét i EU.

I den forbindelse har udstedelsen af digitale centralbankpenge fået stor opmærksomhed og medvind i de seneste år². I lighed med kontanter vil digitale centralbankpenge være en officiel form for centralbankpenge, som offentligheden har direkte adgang til, og som har status som lovligt betalingsmiddel. De vil således tilpasse valutaens officielle former til den teknologiske udvikling og supplere kontanter.

I euroområdet er det nødvendigt at indføre digitale centralbankpenge — den digitale euro — for at supplere kontanter og tilpasse valutaens officielle former til den teknologiske udvikling, således at euroen kan anvendes som fælles valuta på en ensartet og effektiv måde i hele euroområdet. Den digitale euro vil også blive tilbudt som et offentligt digitalt betalingsmiddel sammen med de eksisterende private digitale betalingsmidler, der støtter et stærkere og mere konkurrencedygtigt, effektivt og innovativt europæisk marked for detailbetalinger og den digitale finanssektor og bidrager til yderligere at øge modstandsdygtigheden på det

---

¹ En stablecoin er et kryptoaktiv, der henviser til en fiatvaluta eller en portefølje af likvide aktiver for at stabilisere markedsværdien.

² I en nylig Eurobarometerundersøgelse om finansielle detailtjenesteydelser og -produkter sagde én ud af tre EU-respondenter, at de har hørt, at man er ved at drøfte muligheden for at indføre en digital euro. Undersøgelsen kan findes på engelsk her: [Retail Financial Services and Products — Oktober 2022 — Eurobarometerundersøgelse \(europa.eu\)](#).

europæiske marked for detailbetalinger. Den digitale euro vil således fremme udviklingen af paneuropæiske og interoperable detailbetalingsløsninger, herunder fuld udrulning af straksbetalinger.

Formålet med dette forslag er at sikre, at centralbankpenge med status som lovligt betalingsmiddel fortsat er tilgængelige for offentligheden, samtidig med at der tilbydes et avanceret og omkostningseffektivt betalingsmiddel, sikres et højt niveau af beskyttelse af privatlivets fred i forbindelse med digitale betalinger, den finansielle stabilitet opretholdes og tilgængeligheden og den finansielle inklusion fremmes. Med henblik herpå indfører forslaget den digitale euro, der kan udstedes af Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, som en del af Eurosystemet, og fastlægger de nødvendige lovgivningsmæssige rammer, der bør sikre en effektiv anvendelse af den digitale euro som fælles valuta i hele euroområdet, opfylde brugernes behov i den digitale tidsalder og fremme konkurrence, effektivitet, innovation og modstandsdygtighed i EU's stadig mere digitaliserede økonomi. Den digitale euro vil ikke være programmerbare penge og kan derfor ikke anvendes til at begrænse udgifterne til eller dirigere den til bestemte varer eller tjenesteydelser: Som en digital form for den fælles valuta bør den være fuldt ud fungibel.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Bortset fra de relevante bestemmelser i traktaterne (artikel 3, stk. 1, litra c), i TEUF og artikel 127-133 i TEUF), Kommissionens henstilling af 22. marts 2010 om omfanget og virkningerne af eurosedlers og -mønters status som lovligt betalingsmiddel³ og forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelsesområdet for og virkningerne af eurosedler og -mønters status som lovligt betalingsmiddel (vedtaget sammen med nærværende forslag)⁴ findes der ingen politiske bestemmelser på det relevante politikområde, dvs. monetær lovgivning som led i euroområdets monetære politik.

Nærværende forslag er i overensstemmelse med disse bestemmelser i den primære ret. For at sikre sammenhæng mellem de to former for centralbankpenge (digital euro og eurokontanter) vil kontanters status som lovligt betalingsmiddel også blive reguleret på en måde, der er i overensstemmelse med den digitale euros status som lovligt betalingsmiddel, uden at dette berører forskellene mellem disse to former for euroen.

Dette forslag bygger på friheden til at udbyde betalingstjenester i det indre marked, uanset hvor betalingstjenesteudbyderen er etableret. For at sikre at alle betalingstjenesteudbydere i EU kan distribuere den digitale euro i hele euroområdet, ledsages dette initiativ af et forslag til forordning [*indsæt venligst henvisning — proposal for a Regulation on the provision of digital euro services by payment services providers incorporated in Member States whose currency is not the euro — COM(2023) 368 final*].

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Kommissionens strategier for digital finans og detailbetalinger⁵, som blev vedtaget i september 2020, var med til at fremme konkurrencedygtige fælleseuropæiske

---

³ EUT L 83 af 30.3.2010, s. 70.

⁴ [Kommissionens henstilling af 22. marts 2010 om omfanget og virkningerne af eurosedlers og -mønters status som lovligt betalingsmiddel.](#)

⁵ COM(2020) 591 final og COM(2020) 592 final.

betalingsløsninger og afsøge mulighederne for en digital euro som et supplement til eurokontanter, der skal udbydes på lige fod med private digitale betalingsmidler.

Indførelsen af den digitale euro vil være afgørende i de igangværende bestræbelser på at mindske fragmenteringen af det europæiske detailbetalingsmarked, fremme konkurrence, effektivitet, innovation og modstandsdygtighed på dette marked og tilskynde industrien til at tilbyde paneuropæiske betalingstjenester og navnlig støtte fuld udrulning af straksbetalinger.

Den digitale euro vil støtte centrale politikker, der føres af Unionen, navnlig beskyttelse af personoplysninger, tilgængelighed og finansiel inklusion.

- Dette initiativ støtter målet om at sikre et højt niveau af beskyttelse af privatlivets fred i forbindelse med betalinger i overensstemmelse med EU's databeskyttelseslovgivning: Navnlig vil forordning (EU) 2016/679 (GDPR)⁶ og forordning (EU) 2018/1715 (EUDPR)⁷ finde anvendelse på distribution og anvendelse af en digital euro, når personoplysninger behandles. Den digitale euro vil blive udformet således, at betalingstjenesteudbyderes og Den Europæiske Centralbanks behandling af personoplysninger begrænses til, hvad der er nødvendigt for at sikre, at den digitale euro fungerer korrekt. Den digitale euro vil være tilgængelig offline med et niveau af beskyttelse af privatlivets fred over for en betalingstjenesteudbyder, der kan sammenlignes med hævning af pengesedler i pengeautomater og brug af kontanter. Afviklingen af digitale eurotransaktioner vil blive udformet på en sådan måde, at hverken Den Europæiske Centralbank eller de nationale centralbanker kan henføre data til en identificeret eller identificerbar bruger af den digitale euro.
- For at sikre overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/882 (den europæiske retsakt om tilgængelighed)⁸ vil den digitale euro desuden blive udformet på en måde, der maksimerer den forventede brug af den blandt personer med handicap, funktionsnedsættelser eller begrænsede digitale færdigheder og ældre.
- Med hensyn til finansiel inklusion er initiativet inspireret af den tilgang, der anvendes i direktiv 2014/92/EU (betalingskontodirektivet)⁹, som har til formål at sikre universel adgang til betalingskonti med basale funktioner for alle forbrugere, herunder økonomisk udstødte personer. Den digitale euro vil blive tilbudt efter en lignende tilgang, men med de nødvendige tilpasninger for at sikre universel adgang til basale digitale eurobetalingstjenester. For det første vil alle kreditinstitutter, der udbyder betalingskontotjenester, skulle levere basale digitale eurobetalingstjenester efter anmodning fra deres kunder. For det andet vil kapitel IV i betalingskontodirektivet om adgang til betalingskonti med basale funktioner for forbrugere, der ikke er kunder i kreditinstitutter, finde anvendelse i forbindelse med adgang til digitale eurokonti med basale tjenester, hvor basale digitale eurotjenester tilbydes gratis til fysiske personer. For det tredje sikrer dette initiativ, at offentlige enheder (lokale eller regionale myndigheder eller postkontorer) også distribuerer den digitale euro til fysiske personer, der ikke ønsker at åbne en digital eurokonto hos kreditinstitutter eller andre betalingstjenesteudbydere. Desuden pålægger dette initiativ Den Europæiske Banktilsynsmyndighed og Myndigheden for Bekæmpelse

⁶ [EUR-Lex — 02016R0679-20160504 — DA — EUR-Lex \(europa.eu\)](#).

⁷ [EUR-Lex — 32018R1725 — DA — EUR-Lex \(europa.eu\)](#).

⁸ [EUR-Lex — 32019L0882 — DA — EUR-Lex \(europa.eu\)](#).

⁹ [EUR-Lex — 32014L0092 — DA — EUR-Lex \(europa.eu\)](#).

af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme i fællesskab at udarbejde retningslinjer, der præciserer forholdet mellem kravene vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og adgangen til basale digitale eurobetalingstjenester.

- Direktiv (EU) 2015/2366 (det andet betalingstjenestedirektiv)¹⁰ regulerer betalingstjenesteudbyderes udbud af betalingstjenester (herunder kreditinstitutter, udstedere af elektroniske penge og betalingsinstitutter) og rettigheder og forpligtelser for de parter, der er involveret i en betalingstransaktion. Kommissionen har foreslået en ny lovgivningspakke bestående af både et nyt direktiv om betalingstjenester i det indre marked og en forordning vedtaget den 28. juni 2023¹¹. Denne pakke udvider definitionen af midler til at omfatte alle former for centralbankpenge, der udstedes til detailbrug (sedler, mønter og digital centralbankvaluta). Kommissionen vedtog den 22. oktober 2022 et lovgivningsforslag om at gøre straksbetalinger i euro tilgængelige for alle borgere og virksomheder, der har en bankkonto i EU og EØS-landene.
- Ved at respektere en risikobaseret tilgang, der understøtter Unionens ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge, og ved at udelukke fuld anonymitet er initiativet i overensstemmelse med målene i den pakke om bekæmpelse af hvidvask af penge¹², som Kommissionen vedtog i juli 2021. Samtidig giver initiativet et højt niveau af beskyttelse af privatlivets fred for digitale eurobetalinger offline, som er kontantlignende nærbetalinger. Digitale eurobetalingstransaktioner online vil følge de samme regler om databeskyttelse, privatlivets fred og bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som for private digitale betalingsmidler i overensstemmelse med EU's ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering og det andet betalingstjenestedirektiv i overensstemmelse med GDPR og Kommissionens strategi for åbne data.
- Den interoperable europæiske digitale ID-tegnebog¹³, der dækker hele EU, giver brugerne mulighed for på frivillig basis at onboarde og foretage stærk kundeautentifikation, når de foretager betalinger, jf. artikel 97 i det andet betalingstjenestedirektiv. De samme funktioner bør tilbydes brugere af den digitale euro.

Den digitale euro er også blevet udpeget som et element i Kommissionens strategi til støtte for EU's åbne strategiske autonomi. Forslaget er navnlig i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse "Mod en stærkere international rolle for euroen"¹⁴ og Kommissionens meddelelse "Det europæiske økonomiske og finansielle system: fremme af åbenhed, styrke og modstandsdygtighed"¹⁵.

---

¹⁰ [EUR-Lex — 02015L2366-20151223 — DA — EUR-Lex \(europa.eu\)](#).

¹¹ Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on payment services and electronic money services in the internal market amending Directive 98/26/EC and repealing Directives 2015/2366/EU and 2009/110/EC (COM(2023) 366 final) og Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on payment services in the internal market and amending Regulation (EU) No 1093/210 (COM(2013) 367 final)

¹² [Anti-money laundering and countering the financing of terrorism legislative package \(europa.eu\)](#).

¹³ [EUR-Lex — 52021PC0281 — DA — EUR-Lex \(europa.eu\)](#).

¹⁴ https://ec.europa.eu/info/publications/towards-stronger-international-role-euro-commission-contribution-european-council-13-14-december-2018_en.

¹⁵ COM(2021) 32 final.

Forordningen om digitale markeder¹⁶, der blev vedtaget i september 2022, har til formål at forbedre den frie markedsadgang i den digitale sektor. Med henblik herpå pålægger den en række forpligtelser for de virksomheder, der er udpeget som gatekeepere for centrale platformstjenester af Kommissionen, med det formål at fremme brugernes valgmuligheder og skabe muligheder for erhvervsbrugere. Gatekeepere er stadig underlagt de specifikke bestemmelser i forordningen om digitale markeder, men med indførelsen af den digitale euro, som vil være tilgængelig for offlinebetalinger, vil der være behov for effektiv interoperabilitet og fair, rimelig og ikkediskriminerende adgang til hardware- og softwarekomponenter i mobile enheder for at sikre, at tjenesten er tilgængelig for brugere af den digitale euro på det indre marked.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Som en ny form for centralbankpenge, der er til rådighed for offentligheden, skal den digitale euro sammen med eurosedler og -mønter indføres og reguleres ved en EU-forordning baseret på artikel 133 i TEUF. Artikel 133 i TEUF har følgende ordlyd: "Med forbehold af Den Europæiske Centralbanks beføjelser fastsætter Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af euroen som fælles valuta. Disse foranstaltninger vedtages efter høring af Den Europæiske Centralbank."

Som forklaret ovenfor, og som vil blive beskrevet nærmere i afsnit 3, er indførelsen og reguleringen af den digitale euro en foranstaltning, der er nødvendig for at sikre anvendelsen af euroen som fælles valuta i den digitale tidsalder. Denne forordning skal sikre, at den digitale euro kan anvendes på samme måde i overensstemmelse med de samme regler og betingelser og uden fragmentering i hele euroområdet.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

I henhold til artikel 5, stk. 3, i TEU finder nærhedsprincippet ikke anvendelse på de områder, der hører under Unionens enekompetence. I henhold til artikel 3, stk. 1, i TEUF har Unionen enekompetence på det pengepolitiske område for de medlemsstater, der har euroen som valuta. På dette område er det ikke muligt for medlemsstaterne i euroområdet at gribe ind, og nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

• Proportionalitetsprincippet

Overholdelsen af proportionalitetsprincippet er blevet undersøgt nærmere i den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget, og alle de foreslåede løsningsmodeller er blevet vurderet i forhold til dette mål.

Navnlig mikrovirksomheder, der ikke accepterer elektroniske betalingsmidler, juridiske enheder, der drives på nonprofitbasis, og enkeltpersoner, der ikke handler som led i erhvervsvirksomhed, vil blive fritaget for forpligtelsen til at acceptere betalinger i den digitale euro.

---

¹⁶ [Europa-Parlamentets og Rådets forordning \(EU\) 2022/1925 af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor \(forordningen om digitale markeder\).](#)

Med hensyn til distribution af den digitale euro kan alle betalingstjenesteudbydere distribuere den digitale euro, men kun kreditinstitutter, der har betalingskonti, vil være forpligtet til at distribuere den digitale eurokonto efter anmodning fra deres kunder. Kravet om, at alle betalingstjenesteudbydere skal distribuere den digitale euro, ville ikke have stået i et rimeligt forhold til målet om at sikre en effektiv anvendelse af den digitale euro som lovligt betalingsmiddel.

- **Valg af retsakt**

En forordning er den form for retsakt, der er mest velegnet til at bidrage til udarbejdelsen af et fælles regelsæt, der finder generel anvendelse, er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i alle medlemsstater i euroområdet og dermed fjerner muligheden for forskelle i anvendelsen i de forskellige medlemsstater og sikrer målet om at anvende euroen som fælles valuta, jf. artikel 133 i TEUF.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interessenter**

Den 2. oktober 2020 offentliggjorde Den Europæiske Centralbank en rapport om en digital euro, hvori banken undersøgte fordele og udfordringer ved at udstede en digital euro og mulige udformningsmuligheder med det formål at indhente bredere synspunkter om disse aspekter fra den brede offentlighed. Efter offentliggørelsen af rapporten iværksatte Den Europæiske Centralbank den 12. oktober 2020 en offentlig høring om en digital euro, som løb indtil den 12. januar 2021. Høringen omfattede 18 spørgsmål, der havde til formål at indsamle synspunkter fra enkeltpersoner og fagfolk. Den første del var primært rettet mod enkeltpersoner i deres rolle som brugere af detailbetalinger, mens anden del primært var rettet mod fagfolk inden for økonomi, betalinger og teknologi med særlig viden om de økonomiske, reguleringsmæssige og teknologiske aspekter af (detail-)betalinger. Respondenterne blev dog opfordret til at give feedback på alle spørgsmål. Både de borgere og fagfolk, der deltog i høringen, betragtede privatlivets fred som det vigtigste træk ved en digital euro. Den Europæiske Centralbank bestilte senere yderligere undersøgelser af forbrugernes digitale betalingsmidler og tegnebøger.

Kommissionens høringsstrategi til støtte for dette forslag bygger på en række initiativer:

- Kommissionen iværksatte en indkaldelse af feedback og en målrettet høring om en digital euro den 5. april 2022 indtil den 16. juni 2022. Den målrettede høring supplerede ECB's offentlige høring med yderligere oplysninger indsamlet fra branchespecialister, betalingstjenesteudbydere (herunder kreditinstitutter, betalings- og e- pengeinstitutter), udbydere af betalingsinfrastruktur, udviklere af betalingsløsninger, forretningsdrivende, erhvervssammenslutninger, regulerende myndigheder og tilsynsmyndigheder for detailbetalinger, tilsynsmyndigheder for bekæmpelse af hvidvask af penge, finansielle efterretningsenheder, Det Europæiske Databeskyttelsesråd og andre relevante myndigheder og eksperter samt forbrugerorganisationer med henblik på at bidrage til den konsekvensanalyse, som Kommissionen har udarbejdet med henblik på dens forslag til forordning om den digitale euro. De vigtigste resultater af de målrettede høringer er følgende: EU-borgerne var enige i målet om at give adgang til offentlige midler i digital form for alle, herunder bankløse personer. De professionelle respondenter mente, at den digitale euro kan gavne virksomheder/forretningsdrivende i alle betalingsituationer.

Folk gik ind for en hurtig, privat, omkostningsfri og bredt tilgængelig digital euro. De fleste professionelle respondenter mente, at bred tilgængelighed og let onboarding, brugervenlighed, mulighed for at betale når som helst, hvor som helst og til hvem som helst samt øjeblikkelig afvikling er de vigtigste aspekter, der skal tilbydes den brede offentlighed. De mente, at en bredt tilgængelig digital euro vil støtte EU's åbne strategiske autonomi. De fleste professionelle respondenter støttede, at den digitale euro fik status som lovligt betalingsmiddel. De fleste respondenter støttede en digital euro, der primært var tilgængelig for borgere med bopæl i euroområdet og for virksomheder, der er etableret i euroområdet, og for transaktioner inden for euroområdet.

- Ekspertter fra medlemsstaterne og de nationale centralbanker samt repræsentanter for Den Europæiske Centralbank havde mulighed for at tilkendegive deres synspunkter inden for rammerne af ekspertgruppen om bankvirksomhed, betalinger og forsikring (EGBPI), som Kommissionen nedsatte mellem september 2022 og februar 2023. Målttede høringer rettet mod landene dannede grundlag for drøftelserne. Medlemsstaterne gav også udtryk for deres synspunkter på Eurogruppens møder fra 2021. Mens medlemsstaternes eksperter kun kunne fremkomme med deres foreløbige synspunkter på EGBPI's møder, støttede de fleste af dem den potentielle udstedelse af en digital euro, der ville få status som lovligt betalingsmiddel i euroområdet.
- Den 7. november 2022 organiserede Kommissionen en konference på højt plan med deltagelse af repræsentanter fra nationale myndigheder og EU-myndigheder, medlemmer af Europa-Parlamentet, den private sektor og repræsentanter fra civilsamfundet og den akademiske verden
- Kommissionen afholdt rundbordsdiskussioner med repræsentanter for forretningsdrivende/virksomheder, forbrugere og betalingstjenesteudbydere i februar og marts 2023.
- Kommissionen deltog i Europa-Parlamentets plenardebat i april 2023 og i politiske debatter arrangeret af Europa-Parlamentets Økonomiske og Monetære Udvalg i januar 2023 og i marts 2023.

Siden januar 2021 har Den Europæiske Centralbank og Kommissionens tjenestegrene i fællesskab på teknisk plan gennemgået en bred vifte af politiske, juridiske og tekniske spørgsmål i forbindelse med den eventuelle indførelse af den digitale euro under hensyntagen til deres respektive mandater og uafhængighed som fastsat i traktaterne.

• **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Der blev anvendt en række input og ekspertisekilder ved udarbejdelsen af dette initiativ, herunder følgende:

- dokumentation tilvejebragt gennem de forskellige høringer, der er nævnt ovenfor
- fokusgrupeanalyser udført af ECB i 2021, 2022 og 2023
- undersøgelse af nye digitale betalingsmetoder, Kantar-rapporten fra marts 2022
- Kommissionens tjenestegrenes deltagelse som observatør i ECB's rådgivende gruppe om den digitale euro og i Euro Retail Payments Board
- ECB's arbejdsdokumenter, arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene, undersøgelser og statistik

- simuleringer og forskning foretaget af Kommissionen og Det Fælles Forskningscenter (JRC)

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget er ledsaget af en konsekvensanalyse. Rapporten om konsekvensanalysen blev første gang forelagt for Udvalget for Forskriftskontrol den 14. oktober 2022. Udvalget for Forskriftskontrol gennemgik konsekvensanalysen den 16. november 2022 og afgav en negativ udtalelse den 18. november 2022. Konsekvensanalysen blev forelagt Udvalget for Forskriftskontrol på ny den 23. marts 2023, og Udvalget for Forskriftskontrol afgav en positiv udtalelse den 25. april 2023. Udvalget for Forskriftskontrol afgav to udtalelser om rapporten. I den første udtalelse opfordrede det til forbedringer med hensyn til problemformulering og specifikke mål, og der blev anmodet om en mere konsekvent interventionslogik. Udvalget for Forskriftskontrol anmodede også om flere forklaringer om funktionen og virkningerne af visse væsentlige krav og designegenskaber ved den digitale euro, herunder om grænserne for dens anvendelse som værdiopbevaringsmiddel, reguleringen af gebyrer for forretningsdrivende, cybersikkerhedsrisici samt bredere sikkerhedshensyn. I den anden udtalelse opfordrede det til, at der blev foretaget flere vurderinger af de potentielle fordele og omkostninger i forbindelse med gebyrer for forretningsdrivende og flere analyser af de foretrukne løsningers forventede indvirkning på de eksisterende markeder og markedsaktører. Den endelige konsekvensanalyserapport tog hensyn til bemærkningerne fra Udvalget for Forskriftskontrol og forbedrede analyserne og beskrivelserne i overensstemmelse hermed.

I konsekvensanalysen vurderes det, at det vigtigste problem og hovedårsagen til, at det er nødvendigt at indføre den digitale euro er, at centralbankpenge i fysisk form, dvs. kontanter alene, ikke er tilstrækkelige i den digitale tidsalder til at støtte den europæiske økonomi.

To problemårsager blev identificeret:

- I en økonomi, der hurtigt bliver mere og mere digital, er centralbankpenge i fysisk form, dvs. kontanter, ikke til rådighed for betalinger i en stadig større del af økonomien, navnlig e-handlen, og kan ikke opfylde de fremtidige behov for Industri 4.0 (f.eks. betalinger mellem maskiner og betingede betalinger).
- Tredjelandes digitale centralbankvalutaer og andre innovative betalingsmidler (dvs. stablecoins), der ikke lyder på euro, kan gradvist vinde markedsandele på euroområdet betalingsmarkeder og mindske euroens betydning.

Der blev overvejet flere muligheder for regulering af de væsentlige elementer af den digitale euro. Ved hjælp af løsningsmodeller undersøgte man, hvordan den digitale euro kunne reguleres med henblik på at nå de politiske mål, samtidig med at de vigtigste afvejsninger blev foretaget: i) muliggøre bred anvendelse og samtidig sikre fair konkurrence med private betalingsløsninger, ii) beskytte privatlivets fred og samtidig sikre sporbarhed, iii) sikre bred anvendelse, samtidig med at den finansielle stabilitet og kreditgivning beskyttes, og iv) støtte international anvendelse og samtidig mindske risiciene for lande uden for euroområdet og Eurosystemet.

Konsekvensanalysen indeholder en pakke af foretrukne løsningsmodeller:

- At give den digitale euro status som lovligt betalingsmiddel med en forpligtelse for alle betalingsmodtagere til at acceptere den, dog med begrundede og forholdsmæssige undtagelser, og distributionsordninger. For at sikre sammenhæng

mellem alle former for centralbankpenge foreslås det endvidere at regulere status som lovligt betalingsmiddel for kontanter i et parallelt lovgivningsforslag;

- ECB bør offentliggøre det maksimale niveau for interbankgebyrer og detailhandelsgebyrer.
- Sikring af et højt niveau af beskyttelse af privatlivets fred og databeskyttelse for offlinebetalinger af lav værdi ved at behandle personoplysninger vedrørende brugernes identitet på tidspunktet for åbning af digitale eurobetalingskonti hos betalingstjenesteudbydere, men ikke offentliggøre transaktionsdata til betalingstjenesteudbydere, mens onlinebetalinger ville blive behandlet som private digitale betalingsmidler i overensstemmelse med de nuværende krav til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- Reducere de risici, der er forbundet med finansiell disintermediation og risikoen for den finansielle stabilitet, ved at give Den Europæiske Centralbank mulighed for at definere og gennemføre værktøjer med henblik på at holde den digitale euros funktion som værdiopbevaringsmiddel inden for rimelige grænser
- Først at stille den digitale euro til rådighed for fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i euroområdet, og besøgende, men eventuelt udvide dens anvendelse på et senere tidspunkt til medlemsstater uden for euroområdet og tredjelande, med forbehold af aftaler og/eller ordninger, for at mindske risiciene for den finansielle stabilitet og den monetære suverænitet.

Denne kombination af løsningsmodeller vil medføre flere fordele, der understøtter nødvendigheden af at indføre den digitale euro for at sikre den fortsatte anvendelse af euroen som fælles valuta i den digitale tidsalder¹⁷. Offentligheden kunne drage fordel af et bredere udvalg, da de ville kunne bruge centralbankpenge med status som lovligt betalingsmiddel i hele euroområdet ud over digitale betalingsmidler baseret på kommercielle bankpenge. Den brede offentlighed vil også drage fordel af den øgede tillid til det monetære system, som et digitalt pengepolitisk anker vil skabe. En brugervenlig og bredt tilgængelig digital euro vil også støtte yderligere finansiell inklusion i et digitaliseret samfund. Forretningsdrivende vil ligeledes have flere muligheder for at modtage betalinger og nyde godt af mere konkurrence på det paneuropæiske betalingsmarked, hvilket vil føre til større effektivitet.

Betalingstjenesteudbydere vil distribuere den digitale euro til deres kunder og kan desuden tjene gebyrer på yderligere innovative tjenester, der er knyttet til den digitale euro og andre tjenester.

Desuden vil en digital euro støtte åben strategisk autonomi ved at skabe en ny betalingsordning, der vil være modstandsdygtig over for potentielle eksterne forstyrrelser. En digital euro kan også støtte europæiske virksomheder i forbindelse med fremtidige use cases i Industri 4.0 og web 3 (dvs. decentraliseret internet) ved at give dem et offentligt alternativ til programmerbare betalinger, der potentielt tilbydes af udenlandske digitale centralbankvalutaer og stablecoins fra teknologivirksomheder. Omkostningerne ved gennemførelsen af initiativet vil hovedsagelig påhvile Den Europæiske Centralbank, de forretningsdrivende og betalingstjenesteudbydere. Af proportionalitetshensyn omfatter den foretrukne

---

¹⁷ I denne forbindelse er støtten til euroen fortsat på et meget højt niveau i hele EU (71 %, hvilket er det næsthøjeste niveau, der nogensinde er registreret) og endda større i euroområdet (79 %). Kilde: Standard Eurobarometer 98 (vinter 2022-2023), kan findes på engelsk her: [Standard Eurobarometer 98 — Vinter 2022-2023 — Februar 2023 — Eurobarometerundersøgelse \(europa.eu\)](#).

løsningsmodel undtagelser fra den obligatoriske accept for visse kategorier af forretningsdrivende, idet det forudsættes, at forretningsdrivende, der accepterer private elektroniske betalingsmidler, også skal acceptere digitale eurobetalinger. Der kan også være visse læringsomkostninger for forbrugerne i lighed med de læringsomkostninger, der er forbundet med netbank eller nye apps. Initiativet vil også udløse nogle (tilbagevendende) driftsomkostninger. Folk kan bruge basale digitale eurobetalingstjenester gratis og betale gebyrer for yderligere digitale eurobetalingstjenester, som også forventes at blive fastsat på et konkurrencedygtigt niveau i forhold til de eksisterende betalingsmidler. Indførelsen af den digitale euro forventes at påvirke både EU's detailbetalingsmarked og indlån. På den ene side kan den digitale euro reducere markedsandelen for eksisterende private elektroniske betalingsmidler, hvilket vil føre til lavere indtægter for visse betalingstjenesteudbydere. På den anden side vil distributionen af den digitale euro også give indtægter til både distribuerende og indløsende betalingstjenesteudbydere. Desuden kan den potentielle konvertering af midler placeret i betalingstjenesteudbydere (navnlig kreditinstitutter) til digital euro reducere betalingstjenesteudbyderens likviditetssituation og renteindtægter og kan påvirke kreditgivningen.

Da den digitale euro sandsynligvis vil anvende samme infrastruktur som de nuværende betalingsmidler, forventes energiforbruget og dermed miljøpåvirkningen at svare til de eksisterende betalinger. Med hensyn til den sociale indvirkning vil den digitale euro forbedre den finansielle inklusion ved at sikre adgang til de digitale eurobetalingstjenester for bankløse personer i en situation, hvor kontanter bliver mindre og mindre brugbare i en digitaliseret økonomi.

Samlet set konkluderes det i vurderingen, at de langsigtede fordele ved en veludformet digital euro med passende sikkerhedsforanstaltninger opvejer omkostningerne. Desuden kan omkostningerne ved ikke at handle potentielt være meget store.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Dette initiativ er ikke et REFIT-initiativ. Det vedrører en ny form for centralbankpenge med status som lovligt betalingsmiddel, der er til rådighed for offentligheden sammen med eurosedler og -mønter, og som skal indføres og reguleres med hensyn til de vigtigste aspekter ved en EU-forordning baseret på artikel 133 i TEUF. Det er derfor ikke baseret på en evaluering af nogen eksisterende forordning.

Initiativet om den digitale euro vil i vid udstrækning være neutralt ud fra én ind, én ud-princippet. Der findes i øjeblikket ingen ramme for en digital euro, og der er derfor ingen administrative omkostninger, der kan spares på dette område.

Selv om initiativet vil indebære tilpasningsomkostninger, som vil blive holdt på et minimum og opvejet af fordele, medfører det ingen nye og væsentlige administrative omkostninger, dvs. specifikke mærknings-, rapporterings- eller registreringskrav, som skal opvejes af omkostningsbesparelser andre steder.

- **Grundlæggende rettigheder**

Initiativet respekterer fuldt ud de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Det respekterer også retten til frihed (chartrets artikel 6), friheden til at oprette og drive egen virksomhed (chartrets artikel 16), ejendomsretten (chartrets artikel 17), ældres rettigheder (chartrets artikel 25),

integrationen af mennesker med handicap (chartrets artikel 26) og et højt forbrugerbeskyttelsesniveau (chartrets artikel 38).

Behandlingen af personoplysninger kan være nødvendig for at udføre opgaver, der er afgørende for anvendelsen og distributionen af en digital euro. Dette vil have en virkning for de grundlæggende rettigheder til respekt for privatliv og beskyttelse af personoplysninger artikel 7 og 8 i chartret. Enhver begrænsning af beskyttelsen af personoplysninger og respekten for privatliv finder kun anvendelse i det omfang, det er strengt nødvendigt, jf. chartrets artikel 52. Mere specifikt er behandling af personoplysninger kun påkrævet i forbindelse med de opgaver med distribution og anvendelse af den digitale euro, der er fastsat i denne forordning, samt eksisterende opgaver, der udføres i samfundets interesse, eller med henblik på overholdelse af en retlig forpligtelse, der er fastsat i EU-retten, og som finder anvendelse på midler som defineret i direktiv (EU) 2015/2366. Sådanne opgaver omfatter forebyggelse og afsløring af svig, bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, opfyldelse af forpligtelser vedrørende beskatning og skatteundgåelse samt styring af operationelle og sikkerhedsmæssige risici. Dette forslag sikrer, at behandlingsaktiviteterne overholder kravene i EU's databeskyttelseslovgivning ved at fastlægge den dataansvarliges respektive ansvarsområder ud fra et databeskyttelsesperspektiv, navnlig Den Europæiske Centralbanks og de nationale centralbankers og betalingstjenesteudbyderes respektive ansvarsområder. Hvis Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker fastlægger hjælpemidlerne til behandling som dataansvarlig, vil de mest avancerede sikkerhedsforanstaltninger og foranstaltninger til beskyttelse af privatlivets fred sikre, at personoplysninger pseudonymiseres eller krypteres på en måde, så de behandlede personoplysninger ikke direkte kan henføres til en identificeret eller identificerbar bruger af den digitale euro. Forslaget fastsætter endvidere en procedure til kontrol af, om nogle af betalingstjenesteudbydernes kunder er udpegede personer eller enheder, der er omfattet af EU's sanktioner. Det fastsætter klare regler for hyppigheden af og ansvaret for en sådan kontrol. Initiativet sikrer, at alle personoplysninger til brug ved en sådan kontrol er tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Denne forordning har ingen virkninger for budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Målet om at sikre, at centralbankpenge, den digitale euro, kan støtte EU ved at opfylde betalingsbehovene i den digitale tidsalder, kan overvåges løbende på grundlag af data fra betalingstjenesteudbyderne, forretningsdrivende og ECB. Antallet af digitale euro i omløb samt det samlede antal og værdien af detailbetalinger i digital euro og deres relative andel i forhold til andre betalingsmidler kan være de vigtigste indikatorer i overvågningen af brugen af digitale euro i EU's digitaliserede økonomi.

Der vil kun være begrænsede nye indberetningskrav for betalingstjenesteudbydere.

Forslaget indeholder en overordnet plan for overvågning og evaluering af de specifikke måls indvirkning, i henhold til hvilken Kommissionen skal foretage en første gennemgang tre år efter datoen, hvor forordningen bringes i anvendelse (og derefter hvert tredje år), og aflægge

rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om dens vigtigste konklusioner. Nævnte gennemgang skal foretages i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Genstand, indførelse og udstedelse af den digitale euro (artikel 1-4)

Formålet med denne forordning er at indføre den digitale euro og regulere dens væsentlige aspekter for at sikre anvendelsen af euroen som fælles valuta i hele euroområdet. Den digitale euro er tilgængelig for fysiske og juridiske personer i forbindelse med detailbetalinger. Ansvar for at tillade, at Den Europæiske Centralbank eller de nationale centralbanker i medlemsstaterne i euroområdet udsteder den digitale euro, ligger hos Den Europæiske Centralbank.

Gældende lovgivning og kompetente myndigheder (artikel 5 og 6)

I artikel 5 præciseres det, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked som ændret ved direktiv (EU) [indsæt venligst henvisning — *proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on payment services and electronic money services in the internal market amending Directive 98/26/EC and repealing Directives 2015/2366/EU and 2009/110/EC — COM(2023) 366 final*] finder anvendelse på den digitale euro. Direktivet udvider definitionen af midler til centralbankpenge udstedt til detailbrug, hvilket omfatter digitale centralbankvalutaer.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1230 af 14. juli 2021 om grænseoverskridende betalinger i Unionen som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [indsæt venligst henvisning — *proposal for a Regulation on the provision of digital euro services by payment services providers incorporated in Member States whose currency is not the euro — COM(2023) 368 final*], Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (med undtagelse af offlinebetalinger) som erstattet af [indsæt venligst henvisning — *forslag til forordning om bekæmpelse af hvidvask af penge — COM(2021) 421 final*] og *forslag til direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge — COM(2021) 423 final*] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, finder også anvendelse på den digitale euro.

De kompetente myndigheder vil i henhold til direktiv 2015/2366 og direktiv 2015/849 være ansvarlige for at føre tilsyn med og håndhæve de forpligtelser, der er fastsat i disse EU-retsakter, baseret på artikel 114 i TEUF, og de samme kompetente myndigheder vil også være ansvarlige for at sikre overholdelse af de relevante bestemmelser i denne forordning.

Tilsynsordninger mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og de kompetente myndigheder i værtslandet, der er fastsat i direktiv 2015/2366 og direktiv 2015/849, bør også finde anvendelse på den digitale euro.

Desuden bør medlemsstaterne udpege kompetente myndigheder til at overvåge og håndhæve forpligtelserne vedrørende lovlige betalingsmidler i henhold til denne forordning.

Denne forordning regulerer kun de kompetente myndigheders tilsyn og sanktionsordninger vedrørende betalingstjenesteudbydere, der er registreret i medlemsstater, der har euroen som valuta. Betalingstjenesteudbydere, der er registreret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, kan distribuere den digitale euro under tilsyns- og sanktionsordningerne i

medlemsstater, der ikke har euroen som valuta. Med henblik herpå ledsages denne forordning af et lovgivningsforslag baseret på artikel 114 i TEUF.

Lovligt betalingsmiddel (artikel 7-12)

Den digitale euro får status som lovligt betalingsmiddel, hvilket bl.a. indebærer, at betalingsmodtageren skal acceptere den (artikel 7), medmindre andet er fastsat i forordningen. I artikel 9 defineres en række undtagelser fra forpligtelsen til at acceptere den digitale euro. Dette sæt undtagelser omfatter en mikrovirksomheds ret til ikke at acceptere den digitale euro, medmindre den accepterer sammenlignelige digitale betalingsmidler. Tilsvarende er en fysisk person, der handler som led i en rent personlig aktivitet, ikke forpligtet til at acceptere den digitale euro. Forpligtelsen til at acceptere den digitale euro respekterer fuldt ud parternes aftalefrihed, da en betalingsmodtager desuden ikke vil være forpligtet til at acceptere digitale eurobetalinger, hvis både betalingsmodtageren og betaleren udtrykkeligt har aftalt et andet betalingsmiddel forud for betalingen. Ikke desto mindre vil det være forbudt for betalingsmodtagere at anvende kontraktvilkår, der ikke har været genstand for individuel forhandling (artikel 10), da dette vil undergrave betalingsmodtagernes obligatoriske accept og betalerens aftalefrihed. I artikel 11 anerkendes yderligere undtagelser fra den digitale euro af monetær karakter, som Kommissionen har beføjelse til at vedtage ved hjælp af en delegeret retsakt. Kommissionens beføjelse til at vedtage delegerede retsakter berører ikke medlemsstaternes mulighed for at vedtage national lovgivning, der indfører undtagelser fra den obligatoriske accept, der følger af status som lovligt betalingsmiddel, i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat af Domstolen i de forenede sager C-422/19 og C-423/19. I henhold til artikel 12 skal digitale euro og euro i kontanter kunne omveksles til pari. For at undgå tvivl giver artikel 12 også betaleren ret til at vælge at betale i digitale euro eller kontanter i de situationer, hvor begge skal accepteres i overensstemmelse med denne forordning, herunder navnlig de bestemmelser, der påvirker den obligatoriske accept (dvs. artikel 7, 8, 9, 10 og 11), samt med forordningen om eurosedlers og -mønters status som lovligt betalingsmiddel.

Distribution (artikel 13-14)

I overensstemmelse med den tilladelse, de har fået til at udbyde betalingstjenester i henhold til direktiv 2015/2366, kan alle betalingstjenesteudbydere, der har tilladelse i EU, udbyde digitale eurobetalingstjenester, herunder yderligere digitale eurobetalingstjenester ud over basale digitale eurobetalingstjenester. Betalingstjenesteudbydere behøver ikke en yderligere tilladelse fra deres kompetente myndigheder til at udbyde digitale eurobetalingstjenester. Med henblik på distribution af den digitale euro skal betalingstjenesteudbydere indgå et kontraktforhold med brugere af den digitale euro. Et kontraktforhold mellem brugere af den digitale euro og Den Europæiske Centralbank er ikke omfattet. Brugere af den digitale euro kan have en eller flere digitale eurobetalingskonti hos den samme eller forskellige betalingstjenesteudbydere.

Betalingstjenesteudbyderes levering af digitale eurotjenester er begrænset til i) fysiske eller juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i medlemsstater, der har euroen som valuta, ii) fysiske eller juridiske personer, der har åbnet en digital eurokonto på et tidspunkt, hvor de var bosiddende eller etableret i de medlemsstater, der har euroen som valuta, men som ikke længere er bosiddende eller etableret i sådanne medlemsstater, iii) besøgende, iv) fysiske eller juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, på de betingelser, der er fastsat i artikel 18, og v) fysiske eller juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i tredjelande, herunder områder, der er omfattet af en monetær aftale med Den Europæiske Union, på de betingelser, der er fastsat i artikel 19 og

20. Betalingstjenesteudbydere, der er meddelt tilladelse uden for euroområdet, kan levere disse tjenester i henhold til principperne om fri etableringsret eller fri udveksling af tjenesteydelser i henhold til direktiv 2015/2366.

I artikel 13 fastsættes endvidere specifikke opgaver, som en betalingstjenesteudbyder skal udføre, for at euroen kan anvendes som en fælles valuta i hele Unionen. Dette omfatter at stille købs- og salgsmuligheder til rådighed og gøre det muligt for brugere af den digitale euro automatisk at sælge deres digitale eurobeholdninger, der ligger ud over eventuelle begrænsninger, som ECB måtte indføre (f.eks. beholdningsgrænser), til en ikkedigital eurobetalingskonto, f.eks. en kommerciel bankkonto, når der modtages en digital eurobetalingstransaktion ("waterfall-metoden"). Dette omfatter også at give digitale brugere mulighed for at foretage en digital eurobetalingstransaktion, hvor transaktionsbeløbet overstiger deres digitale eurobeholdninger ("reverse waterfall-metoden").

I henhold til artikel 14 skal kreditinstitutter, der tilbyder en betalingskonto, distribuere alle basale digitale eurobetalingstjenester til fysiske personer, der er bosiddende i de medlemsstater, der har euroen som valuta, efter anmodning fra deres kunder. For fysiske personer, der ikke har en ikkedigital eurobetalingskonto i et kreditinstitut eller ikke ønsker at åbne en digital eurobetalingskonto hos et kreditinstitut eller hos andre betalingstjenesteudbydere, der distribuerer den digitale euro, bør medlemsstaterne udpege specifikke enheder (dvs. lokale eller regionale myndigheder eller postkontorer), som skal levere de basale digitale eurobetalingstjenester. Desuden bør retten til adgang til betalingskonti med basale funktioner i henhold til direktiv 2014/92/EU (betalingskontodirektivet) finde anvendelse i forbindelse med basale digitale eurobetalingstjenester, hvor digitale basale eurotjenester leveres vederlagsfrit i modsætning til "vederlagsfrit eller mod et rimeligt gebyr" i henhold til artikel 18 i betalingskontodirektivet. Andre betalingstjenesteudbyderes distribution af den digitale euro vil ske på betalingstjenesteudbydernes eget initiativ. Alle betalingstjenesteudbydere, der skal levere basale digitale eurobetalingstjenester i henhold til artikel 14, bør sikre digital inklusion for personer med handicap, funktionsnedsættelse eller begrænsede digitale færdigheder og ældre.

Begrænsninger for anvendelsen af den digitale euro som værdiopbevaringsmiddel (artikel 16)

Den Europæiske Centralbank bør udvikle instrumenter til at begrænse brugen af den digitale euro som værdiopbevaringsmiddel, herunder beholdningsgrænser. I artikel 16 defineres et sæt kriterier, som parametrene og anvendelsen af de instrumenter, som Den Europæiske Centralbank har udviklet, bør opfylde med henblik på at sikre den finansielle stabilitet. Disse instrumenter bør navnlig ikke forhindre accept og initiering af en digital eurobetalingstransaktion. Med forbehold af kriterierne i artikel 16 bør beslutningen om, hvorvidt og hvornår sådanne instrumenter skal anvendes, samt kalibreringen heraf udelukkende træffes af Den Europæiske Centralbank. Inden for rammerne af denne forordning bør den digitale euro ikke være rentebærende.

Gebyrer for digitale eurobetalingstjenester (artikel 17)

Detailhandelsgebyrer eller interbankgebyrer reguleres for at sikre, at de ikke overstiger det laveste af følgende beløb: i) de relevante omkostninger, som betalingstjenesteudbydere har afholdt, herunder en rimelig fortjenstmargen, og ii) de gebyrer, der kræves for sammenlignelige betalingsmidler. Med henblik herpå bør Den Europæiske Centralbank regelmæssigt overvåge de relevante omkostninger og gebyrer og regelmæssigt offentliggøre og tilpasse disse beløb. Kompetente myndigheder udpeget af medlemsstaterne vil være ansvarlige for at sikre overholdelse af denne bestemmelse.

Adgang til og brug af den digitale euro uden for euroområdet (artikel 18-21)

Kapitel V fastsætter regler for adgang til og brug af den digitale euro uden for euroområdet, som afhænger af, om fysiske og juridiske personer er bosiddende eller etableret i en medlemsstat uden for euroområdet eller i et tredjeland. Det er muligt at få adgang til og anvende den digitale euro i en medlemsstat uden for euroområdet på to betingelser: 1) at medlemsstaten uden for euroområdet fremsætter en anmodning og forpligter sig til at opfylde en række betingelser, og at 2) Den Europæiske Centralbank og den nationale centralbank uden for euroområdet indgår en aftale, der fastsætter de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger. Det er også muligt at få adgang til og anvende den digitale euro i et tredjeland på to betingelser: 1) at Unionen og tredjelandet indgår en international aftale, og tredjelandet forpligter sig til at opfylde en række betingelser, og at 2) Den Europæiske Centralbank og den nationale centralbank uden for euroområdet indgår en aftale, der fastsætter de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger. Det er navnlig muligt at få adgang til og anvende den digitale euro i et område, der er omfattet af en monetær aftale med Unionen, med forbehold af den monetære aftale. Kapitel V indeholder også regler om betalinger på tværs af valutaer mellem den digitale euro og lokale valutaer, som bør være underlagt en forudgående aftale mellem Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker uden for euroområdet.

Tekniske egenskaber (artikel 22-24)

Den digitale euro bør udformes på en måde, der gør det lettere for offentligheden at anvende den, herunder økonomisk udstødte personer eller personer, der risikerer økonomisk udstødelse, personer med handicap, funktionsnedsættelse eller begrænsede digitale færdigheder og ældre.

Brugere af den digitale euro vil ikke skulle have en ikkedigital eurobetalingskonto. Visse funktioner i den digitale euro kræver ikke desto mindre en ikkedigital eurobetalingskonto. Navnlig kan brugere af den digitale euro vælge en ikkedigital eurobetalingskonto, der skal knyttes til den digitale eurobetalingskonto, med henblik på at anvende waterfall- og reverse waterfall-funktioner i forbindelse med digitale eurobetalingstransaktioner online.

Den digitale euro bør være tilgængelig for digitale eurobetalingstransaktioner både offline og online fra den første udstedelse af den digitale euro og bør give mulighed for betingede betalingstransaktioner. Den digitale euro bør ikke være programmerbare penge, hvilket er enheder, der på grund af indbyggede betingelser for brug kun kan anvendes til at købe bestemte typer varer eller tjenesteydelser, eller som er underlagt tidsfrister, hvorefter de ikke længere kan anvendes. Som en digital form for den fælles valuta bør den digitale euro være fuldt ud fungibel.

Distributionsformer (artikel 25-33)

Brugerne kan bruge de europæiske digitale ID-tegnebøger, der er omhandlet i forordning [indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 for så vidt angår fastlæggelse af en ramme for en europæisk digital identitet — COM(2021) 281 final], til at onboard og foretage betalinger.

Den Europæiske Centralbank bør sikre, at den digitale euro så vidt muligt er kompatibel med private digitale betalingsløsninger for at muliggøre synergier mellem den digitale euro og private digitale betalingsløsninger, herunder med fælles infrastrukturer og terminaler på interaktionspunktet.

Den Europæiske Centralbank bør yde støtte til behandling af tvister, herunder tekniske tvister og tvister om svig i forbindelse med den digitale euro, på euroområdetniveau. Den Europæiske Centralbank bør ikke optræde som part i nogen af disse tvister. Den Europæiske Centralbank kan beslutte at overdrage opgaven med at udvikle og forvalte en tvistbilæggelsesfunktion samt en funktion til forebyggelse af svig til udbydere af støttetjenester.

Mens Den Europæiske Centralbank kan tilbyde en grænseflade mellem brugere af den digitale euro og betalingstjenesteudbydere, kan betalingstjenesteudbydere udvikle deres egne front-end-tjenester. Brugere af den digitale euro bør have valget mellem de forskellige løsninger, der er til rådighed.

Den digitale euro bør gøre det muligt for digitale brugere at skifte deres digitale eurobetalingskonto til en anden betalingstjenesteudbyder efter anmodning fra brugeren af den digitale euro. Under ekstraordinære omstændigheder, herunder når en betalingstjenesteudbyder har mistet de relevante data, kan Den Europæiske Centralbank støtte flytningen af den digitale betalingskonto til en anden betalingstjenesteudbyder valgt af brugeren af den digitale euro.

Privatlivets fred og databeskyttelse (artikel 34-36)

Artikel 35 definerer præcist de opgaver, hvor ECB og de nationale centralbanker kan behandle personoplysninger, herunder afvikling af digitale eurobetalingstransaktioner. Behandlingen af personoplysninger bør bygge på anvendelsen af de mest avancerede sikkerhedsforanstaltninger og foranstaltninger til beskyttelse af privatlivets fred, såsom pseudonymisering eller kryptering, for at sikre, at data ikke kan henføres direkte til en identificeret bruger af den digitale euro af ECB og de nationale centralbanker. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter om de kategorier af personoplysninger, der behandles af betalingstjenesteudbydere, ECB og de nationale centralbanker samt udbydere af støttetjenester.

Ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (artikel 37)

Artikel 37 indeholder bestemmelser om en tilpasset ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af digitale eurobetalingstransaktioner offline, som vil have et højere niveau af beskyttelse af privatlivets fred end onlinebetalinger. For offlinebetalinger vil Den Europæiske Centralbank, de nationale centralbanker og betalingstjenesteudbydere ikke få adgang til personlige transaktionsdata. Betalingstjenesteudbydere vil kun få adgang til købs- og salgsdata vedrørende bl.a. brugerens identitet og det beløb, der købes eller sælges for, svarende til personoplysninger, der behandles af betalingstjenesteudbydere, når brugere indsætter eller hæver kontanter. Betalingstjenesteudbydere bør efter anmodning overføre disse købs- og salgsdata til finansielle efterretningsenheder og andre kompetente myndigheder, når brugere mistænkes for hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte beholdnings- og transaktionsgrænser.

Afsluttende bestemmelser (artikel 38-42)

Den Europæiske Centralbank vil rapportere om den digitale euro som led i sine regelmæssige rapporteringsforpligtelser. Den vil desuden specifikt aflægge rapport til Parlamentet, Rådet og Kommissionen om instrumenterne til begrænsning af anvendelsen af den digitale euro som værdiopbevaringsmiddel samt deres parametre i forhold til målet om at sikre finansiell stabilitet senest seks måneder før den planlagte udstedelse af den digitale euro og med regelmæssige mellemrum derefter. Kommissionen bør også aflægge rapport om virkningen af

parametrene og anvendelsen af instrumenterne, navnlig om de finansielle formidlers rolle i finansieringen af økonomien.

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. Når denne forordning er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet, beslutter Den Europæiske Centralbank, hvornår og for hvilket beløb den digitale euro skal udstedes i henhold til artikel 4 i denne forordning.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om indførelse af den digitale euro**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 133,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹⁸,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁹,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

1. Kommissionen understregede i strategierne for digital finans og detailbetalinger²⁰ fra september 2020, at en digital euro som en digital centralbankvaluta vil fungere som katalysator for innovation i forbindelse med betalinger, finans og handel i de igangværende bestræbelser på at mindske fragmenteringen af Unionens detailbetalingsmarked. På eurotopmødet i marts 2021 blev der opfordret til en stærkere og mere innovativ digital finanssektor og mere effektive og modstandsdygtige betalingssystemer. Eurogruppen anerkendte også i sin erklæring af 25. februar potentialet i en digital euro til at fremme innovation i det finansielle system. I den forbindelse glædede både Europa-Parlamentet²¹ og Økofinrådet²² i februar og marts 2022 sig over Den Europæiske Centralbanks beslutning om at indlede en 24-måneders undersøgelsesfase af et digitalt europrojekt fra oktober 2021.
2. Den 2. oktober 2020 offentliggjorde Den Europæiske Centralbank sin rapport om en digital euro²³. Rapporten dannede grundlag for indhentning af synspunkter om fordelene og udfordringerne ved at udstede en digital euro og om dens mulige udformning.
3. Centralbankpenge i form af pengesedler og mønter kan ikke anvendes til onlinebetalinger. I dag anvendes udelukkende kommercielle bankpenge til onlinebetalinger. Hvorvidt kommercielle bankpenge kan accepteres og ombyttes, afhænger af deres konvertibilitet på én-til-én-basis til centralbankpenge med status

---

¹⁸ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁹ EUT C [...] af [...], s. [...].

²⁰ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en strategi for digital finans for EU (COM(2020) 591 final).

²¹ Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om Den Europæiske Centralbank — årsberetning for 2021 (2021/2063(INI)).

²² <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6301-2022-INIT/da/pdf>.

²³ Den Europæiske Centralbank, [Report on a digital euro](#), oktober 2020.

som lovligt betalingsmiddel, der fungerer som pengepolitisk anker. Dette pengepolitiske anker er rygraden i de monetære og finansielle systemers funktion. Det understøtter brugernes tillid til kommercielle bankpenge og til euroen som valuta og er derfor afgørende for at sikre det monetære systems stabilitet i en digitaliseret økonomi og et digitaliseret samfund. Da centralbankpenge i fysisk form ikke alene kan opfylde behovene i en økonomi, der hastigt bliver mere og mere digitaliseret, kan dette gradvist komme til at betyde, at kommercielle bankpenge ikke længere fungerer som pengepolitisk anker. Det er derfor nødvendigt at indføre en ny form for officiel valuta med status som lovligt betalingsmiddel, som er risikofri og bidrager til at visualisere konvertibiliteten til pari af de penge, der udstedes af forskellige forretningsbanker.

4. For at imødekomme behovene i en økonomi, der hastigt bliver mere og mere digitaliseret, bør den digitale euro understøtte en række forskellige former for use cases for detailbetalinger. Disse use cases omfatter betalinger fra person til person, person til virksomhed, person til offentlig forvaltning, virksomhed til person, virksomhed til virksomhed, virksomhed til offentlig forvaltning, offentlig forvaltning til person, offentlig forvaltning til virksomhed og offentlig forvaltning til offentlig forvaltning. Desuden bør den digitale euro også kunne opfylde fremtidige betalingsbehov, navnlig betalinger mellem maskiner i forbindelse med Industri 4.0 og betalinger på det decentrale internet (web3). Den digitale euro bør ikke dække betalinger mellem finansielle formidlere, betalingstjenesteudbydere og andre markedsdeltagere (dvs. engrosbetalinger), for hvilke der findes systemer til afvikling af centralbankpenge, og hvor anvendelsen af forskellige teknologier undersøges yderligere af Eurosystemet.
5. I en situation, hvor kontanter alene ikke kan opfylde behovene i en digitaliseret økonomi, er det vigtigt at støtte finansiell inklusion ved at sikre universel, økonomisk overkommelig og let adgang til den digitale euro for enkeltpersoner i euroområdet samt bred accept af betalinger. Omfanget af økonomisk udelukkelse i den digitaliserede økonomi kan stige, da private digitale betalingsmidler måske ikke specifikt tager højde for sårbare grupper i samfundet eller ikke er egnede i visse landdistrikter eller fjerntliggende områder uden et (stabilt) kommunikationsnetværk. Ifølge Verdensbanken og Den Internationale Betalingsbank er effektive, tilgængelige og sikre detailbetalingssystemer og -tjenester afgørende for større finansiell inklusion²⁴. Denne konklusion blev yderligere underbygget af studiet om nye digitale betalingsmetoder bestilt af Den Europæiske Centralbank, som konkluderede, at de vigtigste karakteristika ved en ny betalingsmetode for bankløse, personer med begrænset adgang til banktjenester, personer, som er offline, er, at den er brugervenlig, ikke kræver teknologiske færdigheder, og at den skal være sikker og gratis²⁵. En digital euro ville være et offentligt alternativ til private digitale betalingsmidler og støtte finansiell inklusion, da den ville blive udformet i overensstemmelse med disse mål og dermed give mulighed for gratis adgang, brugervenlighed og bred tilgængelighed og accept.

---

²⁴ <https://documents1.worldbank.org/curated/en/806481470154477031/pdf/Payment-Aspects-of-Financial-Inclusion.pdf>

²⁵ [Study on New Digital Payment Methods \(europa.eu\)](#), marts 2022. Ifølge Verdensbanken betyder finansiell inklusion, at enkeltpersoner har adgang til nyttige og økonomisk overkommelige finansielle produkter og tjenesteydelser, der opfylder deres behov — transaktioner, betalinger, opsparing, kredit og forsikring.

6. Den digitale euro bør supplere eurosedler og -mønter og bør ikke erstatte de fysiske former af den fælles valuta. Som lovlige betalingsmidler er både euro i kontanter og digitale euro lige vigtige. Forordning (EU) [*indsæt venligst henvisning — proposal for a Regulation on the legal tender of euro banknotes and coins — COM(2023) 364*] vil harmonisere det lovlige betalingsmiddel for kontanter og sikre, at kontanter distribueres bredt og anvendes effektivt.
7. Den fremtidige udvikling inden for digitale betalinger kan påvirke euroens rolle på detailbetalingsmarkederne både i Den Europæiske Union og internationalt. Mange centralbanker rundt om i verden undersøger i øjeblikket udstedelse af digitale centralbankvalutaer, og nogle lande har allerede udstedt en digital centralbankvaluta. Desuden kan såkaldte stablecoins fra tredjelande, der ikke lyder på euro, hvis de i vid udstrækning anvendes til betalinger, fortrænge betalinger, der lyder på euro, i Unionens økonomi ved at imødekomme efterspørgslen efter programmerbare betalinger, herunder inden for e-handel, kapitalmarkeder eller Industri 4.0. En digital euro vil derfor være vigtig for at bevare euroens rolle i den digitale tidsalder.
8. Det er derfor nødvendigt at fastlægge en retlig ramme for indførelse af en digital form for euroen med status som lovligt betalingsmiddel til brug for borgere, virksomheder og offentlige myndigheder i euroområdet. Som en ny form for euro, der er tilgængelig for den brede offentlighed, vil den digitale euro sandsynligvis få vigtige samfundsmæssige og økonomiske konsekvenser. Det er derfor nødvendigt at indføre den digitale euro og regulere dens vigtigste egenskaber som en foranstaltning i den monetære lovgivning. Den Europæiske Centralbank har kompetence til at udstede og give tilladelse til, at de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, udsteder den digitale euro, idet den udøver sine beføjelser i henhold til traktaterne. På grundlag af disse beføjelser og i overensstemmelse med de retlige rammer, der er fastsat i denne forordning, bør Den Europæiske Centralbank derfor kunne beslutte, om den skal udstede den digitale euro, på hvilket tidspunkt og i hvilket omfang, og andre særlige foranstaltninger, der er uløseligt forbundet med udstedelsen, ud over pengesedler og mønter.
9. Ligesom eurosedler og -mønter bør den digitale euro være en direkte forpligtelse for Den Europæiske Centralbank eller de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, over for brugere af den digitale euro. Den digitale euro bør udstedes for et beløb svarende til den pålydende værdi af det tilsvarende passiv på den konsoliderede balance for Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, navnlig ved at konvertere betalingstjenesteudbyderes centralbankreserver til beholdninger af digitale euro for at dække efterspørgslen fra brugere af den digitale euro. For at have og bruge digitale euro bør brugere af den digitale euro kun skulle indgå et kontraktforhold med betalingstjenesteudbydere, der distribuerer den digitale euro, for at åbne digitale eurobetalingskonti. Der vil ikke blive oprettet nogen anden konto eller noget andet kontraktforhold mellem brugeren af den digitale euro og Den Europæiske Centralbank eller de nationale centralbanker. Betalingstjenesteudbydere bør forvalte brugernes eurokonti på deres vegne og tilbyde dem digitale eurobetalingstjenester. Da betalingstjenesteudbydere ikke tager del i det direkte ansvar, som brugere af den digitale euro har over for Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, og handler på vegne af brugere af den digitale euro, vil betalingstjenesteudbyderes insolvens ikke påvirke de brugere af den digitale euro.

10. Den digitale euro bør være omfattet af bestemmelserne i denne forordning. De kan suppleres af de delegerede retsakter, som Kommissionen har beføjelse til at vedtage i henhold til artikel 11, 34, 35, 36 og 38, og af de gennemførelsesretsakter, som Kommissionen har beføjelse til at vedtage i henhold til artikel 37. Desuden kan Den Europæiske Centralbank inden for rammerne af denne forordning og dens delegerede retsakter vedtage detaljerede foranstaltninger, regler og standarder inden for rammerne af sine egne beføjelser. Hvis sådanne foranstaltninger, regler og standarder har indvirkning på beskyttelsen af fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger, bør Den Europæiske Centralbank høre Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Af hensyn til retssikkerheden præciseres det i forordningen også, at den digitale euro er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, uden at dette berører de justerede rammer for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der er fastsat i denne forordning for digitale eurobetalingstransaktioner offline. Digitale eurobetalingstransaktioner og de tilhørende betalingstjenester er også omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, som ændret ved direktiv [*indsæt venligst henvisning — proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on payment services and electronic money services in the internal market amending Directive 98/26/EC and repealing Directives 2015/2366/EU and 2009/110/EC — COM(2023) 366 final*], hvori det er fastsat, at "midler" omfatter centralbankpenge udstedt til detailbrug (dvs. sedler, mønter og digitale centralbankvalutaer), samt af forordning (EU) 2021/1230 om grænseoverskridende betalinger.
11. For at sikre en effektiv beskyttelse af den digitale euros status som lovligt betalingsmiddel som fælles valuta i hele euroområdet og accept af betalinger i den digitale euro bør der indføres og anvendes regler om sanktioner for overtrædelser i medlemsstaterne.
12. De relevante bestemmelser i direktiv (EU) 2015/2366 som erstattet af direktiv [*indsæt venligst henvisning — proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on payment services and electronic money services in the internal market amending Directive 98/26/EC and repealing Directives 2015/2366/EU and 2009/110/EC — COM(2023) 366 final*], direktiv (EU) 2015/849 som erstattet af direktiv (EU) [*indsæt venligst henvisning — forslag til direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge — COM(2021) 423 final*] og forordning (EU) 2016/679 bør regulere de kompetente myndigheders tilsyn og sanktionsordningen og tilsynsordningerne mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet vedrørende de aktiviteter, der udøves af betalingstjenesteudbydere, der er etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta. For at sikre et effektivt tilsyn med betalingstjenesteudbydere, der distribuerer den digitale euro, bør de kompetente myndigheder, der i henhold til direktiv (EU) 2015/2366 er ansvarlige for at føre tilsyn med udbuddet af betalingstjenester, også samarbejde med Den Europæiske Centralbank med henblik på at føre tilsyn med anvendelsen af de betalingsrelaterede forpligtelser, der er fastsat i forordning (EU) nr. XXX om indførelse af den digitale euro. Enhver behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning skal være i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og forordning (EU) 2018/1725, for så vidt de falder ind under deres respektive anvendelsesområde.

Tilsynsmyndighederne i henhold til forordning (EU) 2016/679 og forordning (EU) 2018/1725 er derfor ansvarlige for tilsynet med behandlingen af personoplysninger i forbindelse med nærværende forordning.

13. Medlemsstaterne, deres relevante myndigheder og betalingstjenesteudbydere bør iværksætte informations- og uddannelsesforanstaltninger for at sikre det nødvendige kendskab til og den nødvendige viden om de forskellige aspekter af den digitale euro.
14. I henhold til Den Europæiske Unions Domstols praksis²⁶ betyder begrebet "lovligt betalingsmiddel" hvad angår et betalingsmiddel i en valutaenhed efter almindelig sprogbrug, at dette betalingsmiddel ikke generelt kan afvises til opfyldelse af et krav i samme valutaenhed til dets fulde pålydende værdi med frigørende virkning.
15. Status som lovligt betalingsmiddel er et karakteristisk træk ved centralbankpenge. I euroområdet er eurosedler og -mønter indtil nu det eneste betalingsmiddel, der har status som lovligt betalingsmiddel, jf. artikel 128, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF") og artikel 10 og 11 i Rådets forordning (EF) nr. 974/98²⁷ om indførelse af euroen²⁸.
16. Den digitale euro bør som en digital valuta med status som lovligt betalingsmiddel lydende på euro udstedt af Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, som en del af Eurosystemet være bredt tilgængelig, brugbar og accepteret som betalingsmiddel. Tildeling af status som lovligt betalingsmiddel til den digitale euro bør understøtte dens anvendelse til betalinger i hele euroområdet og dermed også støtte bestræbelserne på at sikre, at centralbankpenge fortsat er tilgængelige i deres rolle som pengepolitisk anker, da kontanter alene ikke kan opfylde behovene i en økonomi, der hastigt bliver mere og mere digitaliseret. Desuden sikrer den obligatoriske accept af betalinger i den digitale euro som en af de vigtigste betingelser for status som lovligt betalingsmiddel, at borgere og virksomheder har den fordel, at den accepteres bredt, og at de har en reel mulighed for at betale med centralbankpenge på en digital og ensartet måde i hele euroområdet.
17. Den digitale euro bør have status som lovligt betalingsmiddel for digitale eurobetalingstransaktioner offline, der finder sted i euroområdet, ligesom eurosedler og -mønter, der har status som lovligt betalingsmiddel i euroområdet. Den digitale euro bør også have status som lovligt betalingsmiddel for digitale eurobetalingstransaktioner online, der foretages til en betalingsmodtager, der er bosiddende eller etableret i euroområdet, hvor betaleren også er bosiddende eller etableret i euroområdet. Den digitale euro bør samtidig have status som lovligt betalingsmiddel for digitale eurobetalingstransaktioner online, der foretages til en betalingsmodtager, der er bosiddende eller etableret i euroområdet, hvor betaleren ikke er bosiddende eller etableret i euroområdet.
18. Eftersom den digitale euro kræver kapacitet til at acceptere digitale betalingsmidler, kan det være uforholdsmæssigt at pålægge alle betalingsmodtagere en forpligtelse til at acceptere betalinger i digital euro. Derfor bør der fastsættes undtagelser fra den obligatoriske accept af betalinger i digital euro for fysiske personer, der handler som

---

²⁶ Se dom af 26. januar 2021, Schecke, forenede sager C-422/19 og C-423/19, Hessischer Rundfunk, EU:C:2021:63, præmis 46.

²⁷ Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen (EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1).

²⁸ EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1.

led i rent personlige eller familiemæssige aktiviteter. Der bør også fastsættes undtagelser fra obligatorisk accept for mikrovirksomheder, som er særligt vigtige i euroområdet for udviklingen af jobskabelse og innovation inden for iværksætterier, og som spiller en afgørende rolle i udformningen af økonomien. Unionens politikker og foranstaltninger bør mindske de reguleringsmæssige byrder for virksomheder af denne størrelse. Der bør også fastsættes undtagelser fra obligatorisk accept for juridiske enheder, der drives på nonprofitbasis, og som fremmer offentlighedens interesse og kan komme offentligheden til gode og udfører en række mål af samfundsmæssig interesse, herunder lighed, uddannelse, sundhed, miljøbeskyttelse og menneskerettigheder. For mikrovirksomheder og juridiske enheder, der drives på nonprofitbasis, vil omkostningerne ved at etablere den nødvendige infrastruktur og acceptere betalinger være uforholdsmæssige. De bør derfor undtages fra forpligtelsen til at acceptere betalinger i digital euro. I sådanne tilfælde bør der fortsat være andre midler til rådighed til betaling af fordringer på penge. Ikke desto mindre bør mikrovirksomheder og juridiske enheder, der drives på nonprofitbasis, og som accepterer sammenlignelige digitale betalingsmidler fra betalere, være underlagt obligatorisk accept af betalinger i digital euro. Sammenlignelige digitale betalingsmidler bør omfatte debetkortbetaling eller straksbetaling eller andre fremtidige teknologiske løsninger, der anvendes på interaktionspunktet, men bør udelukke kreditoverførsel og direkte debitering, der ikke initieres på interaktionspunktet. Mikrovirksomheder og juridiske enheder, der drives på nonprofitbasis, og som ikke accepterer sammenlignelige digitale betalingsmidler fra deres betalere til betaling af en fordring (f.eks. hvis de kun accepterer eurosedler og -mønter), men som kan anvende digitale betalinger af en fordring til deres betalingsmodtagere (f.eks. hvis de betaler med kreditoverførsler), bør ikke være underlagt obligatorisk accept af betalinger i digitale euro. Endelig kan en betalingsmodtager også afvise en betaling i digital euro, hvis afvisningen foretages i god tro, og hvis betalingsmodtageren begrundet afvisningen med legitime og midlertidige grunde, der står i et rimeligt forhold til de konkrete omstændigheder, som vedkommende ikke selv har indflydelse på, hvilket fører til, at det ikke er muligt at acceptere betalinger i digital euro på det relevante tidspunkt for transaktionen, f.eks. et strømsvigt i forbindelse med digitale eurobetalingstransaktioner online eller en defekt anordning i forbindelse med eurobetalingstransaktioner online eller offline.

19. For at sikre, at yderligere undtagelser fra den obligatoriske accept af den digitale euro kan indføres på et senere tidspunkt, hvis de er nødvendige, f.eks. på grund af fremtidige tekniske forhold, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår indførelsen af yderligere undtagelser af monetær karakter fra forpligtelsen til at acceptere digitale eurobetalingstransaktioner, som vil finde anvendelse på en harmoniseret måde i hele euroområdet, under hensyntagen til eventuelle forslag fra medlemsstaterne med henblik herpå. Kommissionen kan kun vedtage sådanne undtagelser, hvis de er nødvendige, begrundet i almene hensyn, forholdsmæssige og bevarer effektiviteten af den digitale euros status som lovligt betalingsmiddel. Kommissionens beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på indførelse af yderligere undtagelser fra forpligtelsen til at acceptere digitale eurobetalingstransaktioner bør ikke berøre medlemsstaternes mulighed for i medfør af deres egne beføjelser på områder med delt kompetence at vedtage national lovgivning, der indfører undtagelser fra den obligatoriske accept som følge af status som lovligt betalingsmiddel i

overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat af Den Europæiske Unions Domstol i dens dom i de forenede sager C-422/19 og C-423/19.

20. For at sikre, at borgere og virksomheder har adgang til et bredt netværk, hvor den digitale euro accepteres, og er i stand til effektivt at anvende den digitale euro i deres daglige betalinger, bør betalingsmodtagere, der er underlagt obligatorisk accept af betalinger i digital euro, ikke ensidigt udelukke betalinger i digital euro gennem aftalevilkår, der ikke er blevet individuelt forhandlet, eller handelspraksis.
21. Hovedformålet med indførelsen af den digitale euro er anvendelse som en form for fælles valuta med status som lovligt betalingsmiddel i euroområdet. Med henblik herpå og i overensstemmelse med aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde kan brugere af den digitale euro, der er bosiddende eller etableret i euroområdet, herunder forbrugere uden fast adresse, asylansøgere og forbrugere, som ikke har fået opholdstilladelse, men som ikke kan udvises af retlige eller faktiske grunde, leveres af betalingstjenesteudbydere, der er etableret i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. Fysiske og juridiske personer, der allerede modtog digitale eurobetalingstjenester, fordi de åbnede en digital eurobetalingsskonto på det tidspunkt, hvor de var bosiddende eller etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta, men som ikke længere er bosiddende eller er etableret i en sådan medlemsstat, kan stadig modtage digitale eurobetalingstjenester fra betalingstjenesteudbydere, der er etableret i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, i overensstemmelse med aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, med forbehold af eventuelle tidsbegrænsninger med hensyn til disse personers status som bosiddende eller etableret, som Den Europæiske Centralbank kan fastsætte.
22. I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2366 forstås ved "midler" pengesedler og mønter, kontopenge eller elektroniske penge. Som en ny form for centralbankpenge med status som lovligt betalingsmiddel bør den digitale euro betragtes som midler i henhold til direktiv 2015/2366. Det bør sikres, at betalingstjenesteudbydere, der distribuerer den digitale euro, er underlagt kravene i dette direktiv som gennemført af medlemsstaterne og underlagt tilsyn med henblik herpå af de kompetente myndigheder, der er omhandlet i dette direktiv. Når Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, udsteder den digitale euro, handler de som en del af Eurosystemet i deres egenskab af monetær myndighed og bør derfor ikke være omfattet af direktiv 2015/2366, jf. direktivets artikel 1, litra e).
23. Digitale eurobetalingsskonti er en kategori af betalingskonti, der lyder på euro, hvorigennem brugere af den digitale euro bl.a. kan udføre følgende transaktioner: placere midler, hæve kontanter og gennemføre og modtage betalingstransaktioner til og fra tredjeparter, uanset den anvendte teknologi og bogholderiets eller dataenes struktur (f.eks. om digitale euro registreres som beholdninger eller værdienheder). Hvis disse aktiviteter kræver behandling af personoplysninger, bør betalingstjenesteudbyderne være dataansvarlige.
24. Kontoførende betalingstjenesteudbydere som omhandlet i direktiv 2015/2366 bør yde købs- og salgstjenester til deres kunder, uanset om de er i stand til at tilvejebringe likviditetskilden for disse midler i centralbankpenge. For at kunne udføre købs- og salgstjenester bør kontoførende betalingstjenesteudbydere, der har tilladelse til at have en konto i centralbanken, efter anmodning fra deres kunder give kontoførende betalingstjenesteudbydere, der ikke har tilladelse til at have en konto i centralbanken, adgang til betalingssystemer og tilsvarende gennem afviklingsinfrastrukturen

videregive overførselsordrer fra de kontoførende betalingstjenesteudbydere, der ikke må have en konto i centralbanken, på en objektiv, forholdsmæssig og ikkediskriminerende måde.

25. Med henblik på korrekt håndhævelse af eventuelle beholdningsgrænser for anvendelsen af den digitale euro, som Den Europæiske Centralbank har besluttet, ved onboarding af brugere af den digitale euro eller i forbindelse med efterfølgende kontrol, hvor det er relevant, bør betalingstjenesteudbydere med ansvar for distribution af den digitale euro kontrollere, om deres potentielle eller eksisterende kunde allerede har digitale eurobetalingskonti. Den Europæiske Centralbank kan støtte betalingstjenesteudbydere i udførelsen af opgaven med at håndhæve eventuelle beholdningsgrænser, herunder ved alene eller sammen med de nationale centralbanker at oprette et fælles adgangspunkt for identifikatorer for brugere af den digitale euro og deres beholdningsgrænser. Den Europæiske Centralbank bør gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, herunder de mest avancerede sikkerhedsforanstaltninger og foranstaltninger til beskyttelse af privatlivets fred, for at sikre, at identiteten af de enkelte brugere af den digitale euro ikke kan forbindes med oplysningerne i det fælles adgangspunkt af andre enheder end de betalingstjenesteudbydere, hvis kunde eller potentielle kunde er brugeren af den digitale euro. Den Europæiske Centralbank bør være dataansvarlig, i det omfang disse aktiviteter kræver behandling af personoplysninger. Når Den Europæiske Centralbank opretter det fælles adgangspunkt sammen med de nationale centralbanker, bør de være fælles dataansvarlige.
26. For at støtte universel adgang til den digitale euro for offentligheden i euroområdet og for at fremme innovation og en høj grad af konkurrence på detailbetalingsmarkedet bør alle relevante formidlere kunne distribuere den digitale euro. Alle kontoførende betalingstjenesteudbydere i henhold til direktiv 2015/2366, herunder kreditinstitutter, e-pengeinstitutter, betalingsinstitutter, postgirokontorer, der i henhold til national lovgivning har ret til at udbyde betalingstjenester, Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i medlemsstater, der har euroen som valuta, som en del af Eurosystemet, når de ikke handler i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder eller andre offentlige myndigheder, og medlemsstater eller deres regionale eller lokale myndigheder, når de ikke handler i deres egenskab af offentlige myndigheder, bør kunne stille digitale eurobetalingskonti og tilhørende digitale eurobetalingstjenester til rådighed, uanset hvor de befinder sig i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. Udbydere af kryptoaktivtjenester, der er reguleret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2023/1114²⁹, og som er kontoførende betalingstjenesteudbydere i henhold til direktiv 2015/2366, bør også have mulighed for at distribuere den digitale euro. I overensstemmelse med direktiv 2015/2366 bør kontoførende betalingstjenesteudbydere være forpligtet til at give betalingsinitierings- og kontooplysningstjenesteudbydere adgang til data om betalingskonti baseret på applikationsprogrammeringsgrænseflader (API'er) for at give dem mulighed for at udvikle og levere innovative supplerende tjenester.
27. Hvis tilgængeligheden af den digitale euro var betinget af, at alle betalingstjenesteudbydere traf frie forretningsmæssige beslutninger, kunne den digitale

---

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 1095/2010 og direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/1937 (EUT L 150 af 9.6.2023, s. 40).

euro blive marginaliseret eller sågar udelukket af betalingstjenesteudbyderne. Dette kunne forhindre brugerne i at betale og modtage betalinger i en form for valuta, der har status som lovligt betalingsmiddel. I så fald vil den ensartede anvendelse af den digitale euro i hele euroområdet, som kræves i henhold til artikel 133 i TEUF, ikke være garanteret. Det er derfor afgørende, at de udpegede betalingstjenesteudbydere forpligtes til at distribuere basale digitale eurotjenester.

28. Et krav om distribution af den digitale euro bør stå i et rimeligt forhold til målet om at sikre en effektiv anvendelse af den digitale euro som lovligt betalingsmiddel. Hvis denne forpligtelse begrænses til at omfatte kreditinstitutter, der allerede er aktive inden for detailforretningstjenester, vil det sikre effektiviteten af den digitale euros status som lovligt betalingsmiddel og samtidig undgå at pålægge betalingstjenesteudbydere med specialiserede, ikkeforbrugerorienterede forretningsmodeller en uforholdsmæssig stor byrde. Forpligtelsen til at distribuere den digitale euro er derfor begrænset til kreditinstitutter, der leverer betalingskontotjenester efter anmodning fra deres kunder. Dette berører ikke anvendelsen af kapitel IV i betalingskontodirektivet om adgang til betalingskonti med basale funktioner til adgang på digitale eurokonti med basale funktioner for forbrugere, som ikke er kunder i et kreditinstitut.
29. For at sikre en bred anvendelse af den digitale euro, herunder for personer, der ikke har en ikkedigital eurobetalingskonto, ikke ønsker at åbne en digital eurobetalingskonto hos et kreditinstitut eller hos en anden betalingstjenesteudbyder, der kan distribuere den digitale euro, eller personer med handicap, funktionsnedsættelse eller begrænsede digitale færdigheder og ældre, er det afgørende, at offentlige enheder, herunder lokale eller regionale myndigheder, eller postkontorer distribuerer den digitale euro. Med henblik herpå bør medlemsstaterne udpege enheder til at udføre denne opgave på deres område. Som betalingstjenesteudbydere i henhold til direktiv (EU) 2015/2366 bør sådanne enheder overholde bestemmelserne i denne forordning, herunder direktiv (EU) 2015/2366 og direktiv (EU) 2015/849.
30. For at give mulighed for en bred anvendelse af den digitale euro og holde trit med innovationen inden for digitale betalinger bør digitale eurobetalingstjenester omfatte basale og yderligere digitale eurobetalingstjenester. Basale digitale eurobetalingstjenester er betalings-, konto- eller støttetjenester, der anses for at være afgørende for fysiske personers brug af den digitale euro. Dette omfatter bl.a. levering af mindst ét betalingsinstrument til fysiske personer. Kun kontoførende betalingstjenesteudbydere i henhold til direktiv 2015/2366 bør udbyde hele pakken af basale digitale eurotjenester. Ud over disse basale digitale eurobetalingstjenester kan kontoførende betalingstjenesteudbydere og andre betalingstjenesteudbydere i henhold til direktiv 2015/2366 udvikle og udbyde yderligere digitale eurobetalingstjenester. Yderligere digitale eurobetalingstjenester omfatter f.eks. betingede digitale eurobetalingstransaktioner såsom taxameterbetaling eller betalingsinitieringstjenester. Den digitale euroinfrastruktur bør lette udbredelsen af sådanne valgfrie tjenester.
31. Den Europæiske Centralbank bør i henhold til sine beføjelser i medfør af traktaterne og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning kunne fastsætte grænser for anvendelsen af den digitale euro som værdiopbevaringsmiddel. Den effektive anvendelse af den digitale euro som lovligt betalingsmiddel bør sikres ved at fastsætte grænser for interbankgebyrer eller detailhandelsgebyrer.
32. En ubegrænset anvendelse af den digitale euro som værdiopbevaringsmiddel kan bringe den finansielle stabilitet i euroområdet i fare med negative virkninger for kreditinstitutternes kreditgivning til økonomien. Dette kan kræve, at Den Europæiske

Centralbank med henblik på at sikre det finansielle systems stabilitet og i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet indfører begrænsninger for den digitale euros anvendelse som værdiopbevaringsmiddel. De politiske værktøjer, der kan anvendes til dette formål, omfatter, men vil ikke være begrænset til, kvantitative begrænsninger for individuelle digitale eurobeholdninger og begrænsninger for konvertering af andre kategorier af midler til digital euro inden for en nærmere angivet tidsramme. Når Den Europæiske Centralbank træffer afgørelse om parametrene for og anvendelsen af de instrumenter, der er omhandlet i stk. 1, bør den overholde princippet om en åben markedsøkonomi med fri konkurrence i overensstemmelse med artikel 127, stk. 1, i TEUF.

33. Begrænsninger bør ikke anvendes i stedet for tidlig indgriben eller andre tilsynsforanstaltninger. Sådanne begrænsninger bør heller ikke indføres for at tage højde for enkelte kreditinstitutters økonomiske situation, som de kompetente afviklingsmyndigheder eller andre relevante myndigheder normalt ville håndtere ved hjælp af de værktøjer og beføjelser, de råder over, herunder betalingssuspensioner, moratorier, foranstaltninger, der er til rådighed i henhold til direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/59/EU eller forordning (EU) nr. 806/2014, eller andre lignende foranstaltninger, der har til formål at genoprette levedygtigheden, afvikle det pågældende institut eller på anden måde afhjælpe den finansielt vanskelige situation.
34. Brugere af den digitale euro bør have mulighed for at anvende den digitale euro enten online eller offline eller begge dele inden for de grænser, der er fastsat af henholdsvis Den Europæiske Centralbank og i en gennemførelsesretsakt fra Kommissionen. Betalingstjenesteudbydere bør registrere og afregistrere deres kunders lokale lagringsenheder til deres kunders eurobetalingstransaktioner offline. Betalingstjenesteudbydere bør kun lagre identifikatoren for den lokale lagringsenhed, der anvendes til den digitale euro offline, så længe de gør det lettere at udbyde digitale euro offline til deres kunder. Betalingstjenesteudbydere bør gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, herunder de mest avancerede sikkerhedsforanstaltninger og foranstaltninger til beskyttelse af privatlivets fred, for at sikre, at identifikatoren for de enkelte brugere af den digitale euro ikke kan anvendes til andre formål end levering af den digitale euro offline.
35. Betalingstjenesteudbydere bør registrere og afregistrere deres kunders lokale lagringsenheder til deres kunders eurobetalingstransaktioner offline. Betalingstjenesteudbydere bør kun lagre identifikatoren for den lokale lagringsenhed, der anvendes til den digitale euro offline, så længe de gør det lettere at udbyde digitale euro offline til deres kunder. Betalingstjenesteudbydere bør gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, herunder de mest avancerede sikkerhedsforanstaltninger og foranstaltninger til beskyttelse af privatlivets fred, for at sikre, at identifikatoren for de enkelte brugere af den digitale euro ikke kan sammenlignes med oplysningerne om brugeren af den digitale euro for at identificere den registrerede, undtagen med henblik på artikel 37.
36. Den digitale euro bør give en gnidningsfri betalingsoplevelse. Alle instrumenter, som Den Europæiske Centralbank måtte anvende til at begrænse den digitale euros værdiopbevaringsfunktion, bør tage hensyn til dette mål. Automatiske mekanismer, der forbinder en digital eurobetalingskonto med en ikkedigital eurobetalingskonto, bør give mulighed for en uhindret betaling med den digitale euro ved at sikre, at transaktioner kan gennemføres ved individuelle digitale eurobeholdningsgrænser, der kan gælde for betaleren eller betalingsmodtageren. Navnlig bør brugere af den digitale euro kunne initiere en digital eurobetalingstransaktion, selv om størrelsen af deres

digitale eurobeholdninger er lavere end transaktionsbeløbet, ved automatisk at mobilisere midler fra en ikkedigital eurobetalingskonto som supplement til transaktionsbeløbet ("reverse waterfall-funktionalitet"). Omvendt bør brugere af den digitale euro kunne modtage digitale eurobetalingstransaktioner, selv om transaktionsbeløbet overstiger den grænse, der er fastsat for deres digitale eurobeholdninger, ved automatisk at overføre midler ud over grænsen til en ikkedigital eurobetalingskonto ("waterfall-funktionalitet"). Sådanne betalingsfunktioner bør udtrykkeligt godkendes af brugere af den digitale euro. Hvis en betalingstjenesteudbyders digitale eurobetalingskonto er knyttet til en anden betalingstjenesteudbyders ikkedigitale eurobetalingskonto, bør de indgå en aftale, der præciserer deres respektive roller og ansvar i henhold til databeskyttelsesreglerne, og aftale de sikkerhedsforanstaltninger, der er nødvendige for at garantere sikker overførsel af personoplysninger mellem de to betalingstjenesteudbydere.

37. Selv om de instrumenter, som Den Europæiske Centralbank anvender til at begrænse overdreven brug af den digitale euro som værdiopbevaringsmiddel, har til formål at sikre finansiel stabilitet og finansiel formidling, kan de ikke desto mindre påvirke og interagere med Den Europæiske Centralbanks pengepolitiske kurs. Sådanne instrumenter skal derfor anvendes på en ensartet måde i hele euroområdet for at sikre, at den digitale euro bruges som fælles valuta, samt med henblik på den monetære politiks enhed. Desuden vil en ensartet anvendelse være nødvendig for at sikre lige vilkår for betalingstjenesteudbydere i EU's indre marked eller for at undgå en alt for kompleks håndhævelse af ethvert instrument gennem betalingstjenesteudbydere på grundlag af brugernes bopæl. Inden for rammerne af denne forordning bør den digitale euro ikke være rentebærende, således at den primært anvendes som betalingsmiddel, mens dens anvendelse som værdiopbevaringsmiddel begrænses.
38. Begrænsninger af brugen af den digitale euro for brugere af den digitale euro, der er bosiddende eller etableret uden for euroområdet, bør ikke være gunstigere end for brugere af den digitale euro, der er bosiddende eller etableret i euroområdet, også for at tage hensyn til den monetære suverænitet og overvejelser vedrørende finansiel stabilitet både i og uden for euroområdet.
39. Eventuelle begrænsninger af værdiopbevaringsfunktionen, som Den Europæiske Centralbank har besluttet, bør være bindende for og gennemføres af de betalingstjenesteudbydere, der distribuerer den digitale euro. Selv om fysiske eller juridiske personer kan have en eller flere digitale eurobetalingskonti hos den samme betalingstjenesteudbyder eller hos forskellige betalingstjenesteudbydere, bør de være underlagt en individuel beholdningsgrænse, som en bruger af den digitale euro kan fordele på forskellige betalingstjenesteudbydere. Betalingstjenesteudbydere kan give brugere af den digitale euro mulighed for lovligt at have en fælles digital eurobetalingskonto. I dette tilfælde bør enhver beholdningsgrænse, der anvendes på den fælles digitale eurobetalingskonto, være lig med summen af de fastsatte beholdningsgrænser for brugerne af den digitale euro. Hvis en digital eurobetalingskonto kun er formelt ejet af én bruger af den digitale euro, men teknisk set kan tilgås og anvendes af flere personer, efter de facto- eller retlig bemyndigelse fra brugeren af den digitale euro, bør enhver beholdningsgrænse, der anvendes på den digitale eurobetalingskonto, stadig være lig med den beholdningsgrænse, der er fastsat for en digital eurobetalingskonto, som indehaves af en enkelt bruger af den digitale euro, for at undgå enhver omgåelse af beholdningsgrænserne.
40. For at sikre bred adgang til og brug af den digitale euro i overensstemmelse med dens status som lovligt betalingsmiddel og for at understøtte dens rolle som pengepolitisk

anker i euroområdet bør fysiske personer, der er bosiddende i euroområdet, fysiske personer, der har åbnet en digital eurokonto på det tidspunkt, hvor de var bosiddende i euroområdet, men som ikke længere bor der, samt besøgende, ikke opkræves betaling for basale digitale eurobetalingstjenester. Det betyder, at sådanne brugere af den digitale euro ikke bør betale direkte gebyrer for deres basale adgang til og basale brug af den digitale euro, herunder ikke blive opkrævet transaktionsgebyrer eller andre gebyrer, der er direkte forbundet med leveringen af tjenester i forbindelse med den basale brug af den digitale euro. Brugere af den digitale euro bør ikke være forpligtet til at have eller åbne en ikkedigital eurobetalingskonto eller acceptere andre ikkedigitale europrodukter. Hvis brugeren af den digitale euro indgår aftale om en pakke af tjenester, der omfatter ikkedigitale eurotjenester og basale digitale eurobetalingstjenester, bør betalingstjenesteudbyderen kunne opkræve gebyr for denne pakke af tjenester efter eget skøn. I så fald bør der ikke være et differentieret gebyr for ikkedigitale eurotjenester, når de udbydes separat eller som en del af en pakke, der omfatter basale digitale eurobetalingstjenester. Hvis brugeren af den digitale euro kun ønsker at modtage basale digitale eurobetalingstjenester fra en betalingstjenesteudbyder, bør der ikke opkræves betaling for disse tjenester, herunder for waterfall- og reverse waterfall-funktionaliteter, hvis brugeren af den digitale euro også har en ikkedigital eurobetalingskonto hos en anden betalingstjenesteudbyder. Betalingstjenesteudbydere bør kunne opkræve betaling fra brugere af den digitale euro for yderligere digitale eurobetalingstjenester ud over de basale digitale eurobetalingstjenester.

41. Den Europæiske Centralbank eller Eurosystemet opkræver ikke betaling fra betalingstjenesteudbydere for de omkostninger, som de afholder i forbindelse med deres levering af digitale eurotjenester til brugere af den digitale euro.
42. Da den digitale euro er en form for fælles valuta med status som lovligt betalingsmiddel, bør digitale eurobetalingstransaktioner ikke pålægges for høje gebyrer fra betalingstjenesteudbydernes side. Navnlig betyder indrømmelse af status som lovligt betalingsmiddel til den digitale euro med deraf følgende obligatorisk accept, at forretningsdrivende ikke har andet valg end at acceptere digitale eurobetalingstransaktioner. Desuden udhuler ethvert gebyr pr. transaktion eller periode direkte eller indirekte den pålydende værdi af de modtagne betalinger, som er et væsentligt element i det at have status som lovligt betalingsmiddel. Det er derfor afgørende, at et gebyr som en begrænsning af den digitale euros pålydende værdi er objektivt begrundet og står i et rimeligt forhold til målet om at sikre en effektiv anvendelse af den digitale euro som lovligt betalingsmiddel.
43. For at sikre, at gebyrer er ensartede i hele euroområdet og forholdsmæssigt afpassede, bør Den Europæiske Centralbank regelmæssigt overvåge niveauet og på dette grundlag offentliggøre de tilsvarende beløb sammen med en forklarende rapport. Et maksimumsgebyr bør give mulighed for fri konkurrence mellem formidlere under dette niveau. Gebyrer bør ikke være større end de relevante omkostninger, som betalingstjenesteudbydere afholder i forbindelse med levering af digitale eurobetalingstjenester i forbindelse med digitale eurobetalingstransaktioner, som er objektive elementer, og kan omfatte en rimelig fortjenstmargen. Med henblik herpå bør Den Europæiske Centralbank anvende et skøn over de repræsentative gennemsnitlige omkostninger, som betalingstjenesteudbydere i hele euroområdet afholder, og bør derfor være i stand til at indsamle relevante data fra betalingstjenesteudbydere. De relevante omkostninger ved levering af digitale eurobetalingstjenester i forbindelse med digitale eurobetalingstransaktioner bør

baseres på de omkostninger, som en repræsentativ gruppe af de mest effektive betalingstjenesteudbydere har afholdt i et givet år. De kompetente myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne, bør være ansvarlige for at sikre, at betalingstjenesteudbydere overholder disse maksimale gebyrer.

44. For at sikre en effektiv anvendelse af den digitale euro er det desuden vigtigt, at gebyrer ikke er højere end dem, der opkræves for sammenlignelige private digitale betalingsmidler. Internationale kortordninger, der reguleres i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/751³⁰, nationale kortordninger og straksbetalinger på interaktionspunktet tilbudt af betalingstjenesteudbydere, bør betragtes som sammenlignelige betalingsmidler.
45. Da betalingstjenesteudbydere, der distribuerer den digitale euro, ikke vil være i stand til at opkræve gebyrer fra fysiske personer for basale digitale eurobetalingstjenester, kan der være behov for et interbankgebyr for at kompensere disse betalingstjenesteudbydere for distributionsomkostningerne. Interbankgebyret bør yde tilstrækkelig kompensation for distributionsomkostningerne for både den distribuerende og indløsende betalingstjenesteudbyder, herunder en rimelig fortjenstmargen.
46. Distribution af den digitale euro foretaget af fysiske eller juridiske personer, der er bosiddende eller etableret uden for euroområdet, vil bidrage til at fremme den internationale anvendelse af euroen. Dette vil også gavne euroområdet og andre økonomier ved at lette grænseoverskridende betalinger med henblik på handel eller pengeoverførsler i overensstemmelse med G20-dagsordenen.
47. En overdreven distribution af den digitale euro uden for euroområdet kan have en uønsket indvirkning på størrelsen og sammensætningen af Den Europæiske Centralbanks og de nationale centralbankers konsoliderede balance. Indvirkningen på den monetære suverænitet og den finansielle stabilitet i lande uden for euroområdet kan også variere afhængigt af anvendelsen af den digitale euro uden for euroområdet. Disse virkninger kan være skadelige, hvis den digitale euro erstatter den lokale valuta i et stort antal indenlandske transaktioner. Navnlig kan en situation, hvor den digitale euro bliver dominerende i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, og dermed de facto erstatter den nationale valuta, få indflydelse på de kriterier og procedurer for indførelse af euroen, der er fastsat i artikel 140 i TEUF. For at undgå uønskede virkninger og forhindre risici for den monetære suverænitet og finansielle stabilitet, både i og uden for euroområdet, er det nødvendigt at give Unionen mulighed for at indgå aftaler med tredjelande, og Den Europæiske Centralbank bør have mulighed for at indgå ordninger med de nationale centralbanker i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, og med tredjelands nationale centralbanker for at præcisere betingelserne for regelmæssig levering af digitale eurobetalingstjenester til brugere af den digitale euro, der er bosiddende eller etableret uden for euroområdet. Sådanne aftaler og ordninger bør ikke omfatte besøgende i euroområdet, til hvem betalingstjenesteudbydere, der er etableret i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde³¹, i overensstemmelse med aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde kan levere digitale eurobetalingstjenester direkte.

---

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/751 af 29. april 2015 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 1).

³¹ Aftale om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3).

48. Levering af digitale eurobetalingstjenester til brugere af den digitale euro, der er bosiddende eller etableret i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, bør være underlagt en forudgående aftale mellem Den Europæiske Centralbank og den nationale centralbank i den medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, efter anmodning fra den medlemsstat, der ikke har euroen som valuta. I overensstemmelse med aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde kan brugere af den digitale euro, der er bosiddende eller etableret i medlemsstater uden for euroområdet, modtage digitale eurobetalingstjenester fra betalingstjenesteudbydere, der er etableret i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.
49. Levering af digitale eurobetalingstjenester til brugere af den digitale euro, der er bosiddende eller etableret i tredjelande, med undtagelse af tredjelande eller territorier, der er omfattet af en monetær aftale med Unionen, bør være underlagt en forudgående aftale mellem Unionen og et sådant tredjeland. Dette bør også gælde for stater, der er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller konventionen om oprettelse af Den Europæiske Frihandelssammenslutning. En sådan aftale bør suppleres af en ordning mellem Den Europæiske Centralbank og tredjelandets nationale centralbank. Formidlere, der er etableret i samme bopælsland eller etableringsland som brugere af den digitale euro og betalingstjenesteudbydere, der er etableret i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, kan levere digitale eurobetalingstjenester til brugere af den digitale euro, der er bosiddende eller etableret i tredjelande. Formidlere, der udbyder digitale eurobetalingstjenester i tredjelande, bør være underlagt passende lovgivnings- og tilsynsmæssige krav med det formål at sikre, at den digitale euro, som er en centralbankvaluta, distribueres sikkert og hensigtsmæssigt og ikke misbruges. Lovgivnings- og tilsynsmæssige krav bør fastsættes som led i indgåelsen af den internationale aftale på grundlag af forholdsmæssige, objektive og ensartede kriterier. Aftaler og ordninger med højrisikotredjelande, der er udpeget i henhold til forordning [*indsæt venligst henvisning — forslag til forordning om bekæmpelse af hvidvask af penge — COM(2021) 421 final*], bør begrænses, suspenderes eller ophæves.
50. Levering af digitale eurobetalingstjenester til brugere af den digitale euro, der er bosiddende eller etableret i tredjelande eller territorier i henhold til en monetær aftale med Unionen, bør være omfattet af monetære aftaler. Formidlere, der er etableret i samme bopælsland eller etableringsland som brugere af den digitale euro og betalingstjenesteudbydere, der er etableret i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, kan levere digitale eurobetalingstjenester til brugere af den digitale euro, der er bosiddende eller etableret i tredjelande eller territorier, i henhold til en monetær aftale med Unionen.
51. Brugen af den digitale euro i betalinger på tværs af valutaer vil desuden bidrage til at fremme den internationale anvendelse af euroen. Dette vil også gavne euroområdet og andre økonomier ved at lette grænseoverskridende betalinger med henblik på handel eller pengeoverførsler i overensstemmelse med G20-dagsordenen.
52. Brugere af den digitale euro har muligvis også, uanset om de er bosiddende eller etableret i euroområdet eller ej, mulighed for at modtage eller initiere betalinger på tværs af valutaer mellem den digitale euro og en lokal valuta. Aftaler indgået mellem Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, og i tredjelande bør præcisere betingelserne for adgang til og brug af interoperable betalingssystemer med henblik på betalinger på tværs af valutaer, der omfatter den digitale euro.

53. Aftaler og ordninger vedrørende levering af digitale eurobetalingstjenester eller betalinger på tværs af valutaer, der omfatter den digitale euro, bør indgås på frivillig basis og først og fremmest med medlemsstater uden for euroområdet. Den Europæiske Centralbank bør samarbejde med de nationale centralbanker i de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, med henblik på betalinger på tværs af valutaer, der omfatter den digitale euro.
54. Den tekniske udformning af den digitale euro bør sikre, at den er bredt tilgængelig og brugbar for den brede offentlighed. Denne udformning bør navnlig støtte adgangen for økonomisk udstødte personer eller personer med risiko for økonomisk udstødelse, personer med handicap ved at sikre overholdelse af tilgængelighedskravene i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882³² (den europæiske retsakt om tilgængelighed), personer med funktionsnedsættelse, som også ville drage fordel af tilgængelighed, eller personer med begrænsede digitale færdigheder og ældre. Med henblik herpå bør den digitale euro have brugerfunktioner, der er enkle og lette at anvende, og bør være tilgængelig gennem en bred vifte af hardwareenheder for at imødekomme forskellige befolkningsgruppers behov. Desuden bør betalingstjenesteudbydere tilbyde brugere af den digitale euro digitale eurobetalingstjenester, uanset om disse brugere har ikkedigitale eurobetalingskonti. Desuden bør disse brugere have mulighed for at have digitale eurobetalingskonti hos andre betalingstjenesteudbydere end dem, hvor de har ikkedigitale eurobetalingskonti.
55. Den digitale euro bør støtte betalingstjenesteudbyderes programmering af betingede digitale eurobetalingstransaktioner. Den digitale euro bør imidlertid ikke være "programmerbare penge", hvilket er enheder, der på grund af indbyggede betingelser for brug kun kan anvendes til at købe bestemte typer varer eller tjenesteydelser, eller som er underlagt tidsfrister, hvorefter de ikke længere kan anvendes. Betingede betalingstransaktioner er betalinger, der automatisk udløses af software baseret på foruddefinerede og aftalte betingelser. Betingede betalinger bør ikke have til formål eller til følge, at den digitale euro anvendes som programmerbare penge. Betalingstjenesteudbydere kan udvikle forskellige former for logik med henblik på at tilbyde en række betingede betalingstransaktioner til brugere af den digitale euro, herunder automatiserede betalingstransaktioner med henblik på at indsætte eller hæve digitale euro, betalingsordrer, der udløser automatiske betalinger af et bestemt beløb på en bestemt dato, og betalinger mellem maskiner, hvor disse maskiner er programmeret til automatisk at udløse betalinger for deres egne reservedele efter bestilling, for opkrævning og betaling af elektricitet ved de mest favorable markedsvilkår, for betaling af forsikringer og leasing- og vedligeholdelsesgebyrer efter forbrug.
56. For at lette anvendelsen af den digitale euro og leveringen af innovative tjenester bør Eurosystemet støtte leveringen af betingede digitale eurobetalingstransaktioner. For det første kan visse typer af betingede betalingstjenester støttes gennem detaljerede foranstaltninger, regler og standarder, der kan hjælpe betalingstjenesteudbydere med at udvikle og drive interoperable applikationer, der er baseret på en betinget logik. Dette kunne omfatte et sæt tekniske værktøjer såsom applikationsprogrammeringsgrænseflader. For det andet kan Eurosystemet tilbyde yderligere funktioner i den digitale euroafviklingsinfrastruktur, som er nødvendige for

---

³² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

levering af betingede betalingstjenester til brugere af den digitale euro. Dette kunne gøre det lettere at reservere midler i afviklingsinfrastrukturen til fremtidig gennemførelse af visse betingede betalinger. Betalingstjenesteudbydere bør tilpasse forretningslogikken for betingede digitale eurobetalingstransaktioner i overensstemmelse med de standarder og applikationsprogrammeringsgrænseflader, som Eurosystemet kan anvende for at lette sådanne transaktioner.

57. Europæiske digitale ID-tegnebøger kan lette digitale transaktioner ved at muliggøre autentificering, identifikation og udveksling af attributter, herunder licenser og certifikater. Europæiske digitale ID-tegnebøger bør bidrage til effektiv universel adgang til og brug af den digitale euro. Medlemsstaterne bør udstede europæiske digitale ID-tegnebøger på grundlag af de fælles standarder og praksisser, der er fastsat i gennemførelseslovgivningen. Den europæiske digitale ID-tegnebog bør omfatte stærke og specifikke garantier for at sikre databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred og sikkerhedscertificering på højt niveau. Front-end-løsninger, der skal udvikles af Den Europæiske Centralbank, bør derfor tage behørigt hensyn til de tekniske specifikationer for europæiske digitale ID-tegnebøger. Dette vil sikre den relevante interoperabilitet med de europæiske digitale ID-tegnebøger, der vil gøre det muligt at udnytte disse fordele. På grundlag af brugernes valg bør interoperabilitet med den europæiske digitale ID-tegnebog også gøre det muligt at gennemføre due diligence i forbindelse med kunderne i henhold til forordning (EU) [*indsæt venligst henvisning — forslag til forordning om bekæmpelse af hvidvask af penge — COM(2021) 421 final*]. For at sikre sammenhæng for kunderne kan formidlere desuden vælge at integrere deres digitale front-end-tjenester fuldt ud i specifikationerne for de europæiske digitale ID-tegnebøger.
58. Brugere bør, hvis de ønsker det, kunne onboarde og godkende betalinger med den digitale euro ved at bruge de europæiske digitale ID-tegnebøger. Betalingstjenesteudbydere bør derfor være forpligtet til at acceptere de europæiske digitale ID-tegnebøger til verifikation af både potentielle og eksisterende kunders identitet i overensstemmelse med forordning (EU) [*indsæt venligst henvisning — forslag til forordning om bekæmpelse af hvidvask af penge — COM(2021) 421 final*]. For at gøre det lettere at åbne digitale eurokonti i hele Unionen bør betalingstjenesteudbydere også kunne anvende kvalificerede attesteringer fra de europæiske digitale ID-tegnebøger, herunder til fjernudførelse af due diligence i forbindelse med kunderne. Betalingstjenesteudbydere bør også acceptere europæiske digitale ID-tegnebøger, hvis betaleren ønsker at anvende tegnebogen til godkendelse af betalinger for digitale eurobetalingstransaktioner. For at lette nærbetalinger i digitale euro offline bør det desuden være muligt at anvende de europæiske digitale ID-tegnebøger til lagring af digitale euro i betalingsenheden.
59. For at fremme en harmoniseret brugeroplevelse bør de regler, standarder og processer for den digitale euro, som Den Europæiske Centralbank kan vedtage i henhold til sine egne beføjelser, sikre, at enhver bruger af den digitale euro er i stand til at gennemføre digitale eurobetalingstransaktioner med andre brugere af den digitale euro i hele euroområdet, uanset hvilke betalingstjenesteudbydere der er involveret, og hvilke front-end-tjenester der anvendes. For at mindske fragmenteringen af det europæiske detailbetalingsmarked og støtte konkurrencen, effektiviteten og innovationen på dette marked samt udviklingen af betalingsinstrumenter i hele Unionen i overensstemmelse med målet for Kommissionens detailbetalingsstrategi bør den digitale euro så vidt muligt være kompatibel med private digitale betalingsløsninger på grundlag af funktionelle og tekniske synergier. Den Europæiske Centralbank bør navnlig søge at

sikre, at den digitale euro er kompatibel med private digitale betalingsløsninger på interaktionspunktet og ved person til person-overførsler, hvor Unionens detailbetalingsmarked i øjeblikket er meget fragmenteret. Anvendelsen af åbne standarder, fælles regler og processer og eventuelt fælles infrastrukturer kan understøtte en sådan kompatibilitet. Selv om eksisterende løsninger kan bruges, hvis de vurderes at være egnet til at sikre denne kompatibilitet, navnlig med henblik på at minimere de samlede tilpasningsomkostninger, bør sådanne eksisterende løsninger ikke skabe unødigt afhængigheder, der kan forhindre tilpasningen af den digitale euro til nye teknologier eller være inkompatibel med de digitale eurofunktioner. For at nå disse mål og uden at give markedsaktører nogen rettigheder, der kan håndhæves, bør Den Europæiske Centralbank søge at sikre, at den digitale euro er kompatibel med private digitale betalingsløsninger på den bedst mulige måde, og hvor det anses for hensigtsmæssigt.

60. For at lette bilæggelsen af tvister bør Den Europæiske Centralbank yde betalingstjenesteudbydere og brugere af den digitale euro teknisk og funktionel støtte til tvistbilæggelse, i det mindste i forbindelse med tekniske tvister og (før) tvister om svig. Tekniske tvister omfatter bl.a. situationer, hvor transaktionsbeløbet er forskelligt, hvor der er dubletter, eller hvor der ikke sker nogen godkendelse eller prævalidering. Tvister om svig omfatter bl.a. tilfælde af identitetstyveri, identitetssvig i forbindelse med forretningsdrivende og forfalskede varer.
61. For at få adgang til og anvende den digitale euro som en del af digitale eurobetalingstjenester bør brugere af den digitale euro tilbydes front-end-tjenester. Disse brugere bør have mulighed for at få adgang til og anvende digitale eurobetalingstjenester via de front-end-tjenester, der leveres af betalingstjenesteudbydere og af Den Europæiske Centralbank. Betalingstjenesteudbydere bør kunne vælge front-end-tjenester, der leveres af andre interessenter, herunder Den Europæiske Centralbank, navnlig i tilfælde, hvor omkostningerne ved udvikling og drift af front-end-tjenester, herunder applikationer, er uforholdsmæssigt store. Hvis brugere af den digitale euro kan vælge mellem forskellige front-end-tjenester, bør beslutningen om at vælge en bestemt front-end-tjeneste i sidste ende ligge hos disse brugere, og bør ikke træffes af betalingstjenesteudbydere eller Den Europæiske Centralbank. I den forbindelse bør betalingstjenesteudbydere have kapacitet til at give brugere af den digitale euro mulighed for at få adgang til og anvende digitale eurobetalingstjenester via de front-end-tjenester, der leveres af Den Europæiske Centralbank. Den Europæiske Centralbank og betalingstjenesteudbyderne gennemfører passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, herunder de mest avancerede sikkerhedsforanstaltninger og foranstaltninger til beskyttelse af privatlivets fred, for at sikre, at ECB ikke kan få adgang til identiteten af de enkelte brugere af den digitale euro via sin front-end-løsning.
62. For at undgå indblanding i betalingstjenesteudbydernes kundeforhold og deres rolle i distributionen af den digitale euro bør front-end-løsningerne fra Den Europæiske Centralbank begrænses til at tilvejebringe en grænseflade mellem brugere af den digitale euro og betalingstjenesteudbyderes betalingsinfrastrukturer. Eurosystemet vil navnlig ikke have et kontraktforhold med brugere af den digitale euro, selv om disse brugere anvender de front-end-tjenester, der leveres af Den Europæiske Centralbank. ECB og betalingstjenesteudbyderne bør gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, herunder de mest avancerede sikkerhedsforanstaltninger og foranstaltninger til beskyttelse af privatlivets fred, for at

- sikre, at ECB ikke kan få adgang til identiteten af de enkelte brugere af den digitale euro via sin front-end-løsning.
63. For at give mulighed for en gnidningsløs brugeroplevelse bør betalingstjenesteudbydere, der tilbyder brugere af den digitale euro front-end-tjenester til at få adgang til og bruge den digitale euro, sørge for, at disse brugere hurtigt og nemt kan få adgang til og bruge den digitale euro. Navnlig bør digitale eurobetalingskonti mærkes tydeligt ved hjælp af det officielle logo for den digitale euro. Der bør være adgang til digitale eurobetalingskonti via en af webstedets hovedsider eller en applikation eller andre front-end-tjenester på lige fod med ikkedigitale eurobetalingskonti.
  64. For at sikre øjeblikkelig afvikling, både online og offline, bør digitale eurotransaktioner, herunder i forbindelse med køb og salg, og som waterfall- og reverse waterfall-funktionaliteter, afvikles øjeblikkeligt, på få sekunder, under normale omstændigheder. Afviklingen af digitale eurobetalingstransaktioner online bør foretages i den digitale euroafviklingsinfrastruktur, som Eurosystemet har indført. Digitale eurobetalingstransaktioner online bør afvikles i løbet af sekunder som angivet i de funktionelle og tekniske krav, som Den Europæiske Centralbank har vedtaget. Den endelige afvikling af digitale eurobetalingstransaktioner online bør ske på tidspunktet for registreringen af de pågældende digitale euro for betaleren og betalingsmodtageren i den digitale euroafviklingsinfrastruktur, der er godkendt af Den Europæiske Centralbank, uanset om digitale euro registreres som beholdninger eller værdienheder og uanset den anvendte teknologi. Det bør tilstræbes, at den digitale euroafviklingsinfrastruktur er tilpasset nye teknologier, herunder distributed ledger-teknologi.
  65. På grund af den manglende netværkskonnektivitet bør afregningen af nærbetalinger offline i digitale euro ske i henholdsvis betalerens og betalingsmodtagerens lokale lagringsenheder. Nærbetalinger offline i digitale euro bør afvikles i løbet af sekunder som angivet i de funktionelle og tekniske krav, som Den Europæiske Centralbank har vedtaget. Den endelige afvikling bør finde sted på tidspunktet for ajourføring af registreringerne af relevante digitale eurobeholdninger i henholdsvis betalerens og betalingsmodtagerens lokale lagringsenheder, uanset om digitale euro registreres som beholdninger eller værdienheder og uanset den anvendte teknologi.
  66. Da betalingstjenesteudbydere ikke er part i en digital eurobetalingstransaktion mellem to brugere af den digitale euro, indebærer digitale eurobetalingstransaktioner ikke systemiske risici og berettiger derfor ikke til at blive betegnet som et system som defineret i artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF³³. . Digitale eurobetalingstransaktioner bør afvikles på få sekunder, og derfor bør der ikke være mulighed for at modregne.
  67. Af hensyn til aftalefriheden og for at sikre konkurrence bør brugere af den digitale euro have mulighed for at flytte deres digitale eurobetalingskonti til andre betalingstjenesteudbydere. På anmodning af brugerne af digitale euro bør betalingstjenesteudbyderne derefter gøre det muligt at flytte digitale eurobetalingskonti, samtidig med at de bevarer de samme kontoidentifikatorer. Under ekstraordinære omstændigheder, hvor en betalingstjenesteudbyder ikke er i stand til at udføre denne opgave, herunder på grund af tab af de relevante data vedrørende de

---

³³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer.

digitale eurobetalingskonti, bør Den Europæiske Centralbank kunne tillade flytning af digitale eurobetalingskonti, således at den nye betalingstjenesteudbyder, der er valgt af brugeren af den digitale euro, kan hente oplysningerne om brugerens digitale eurobeholdning og fuldføre flytningen uden at gå igennem den utilgængelige betalingstjenesteudbyder. Denne proces bør gøre det muligt for en bruger af den digitale euro fortsat at få adgang til sine digitale eurobeholdninger via den nye udpegede betalingstjenesteudbyder. Den Europæiske Centralbank vil ikke have nogen operationel rolle i forbindelse med skift af konto, hverken i going concern-situationer eller under ekstraordinære omstændigheder.

68. Forebyggelse af svig begået af betalingstjenesteudbydere er afgørende for beskyttelsen af de borgere, der bruger den digitale euro, integriteten af de personoplysninger, der behandles i digitale eurobetalinger, samt for at sikre, at den digitale euro fungerer problemfrit og effektivt. Forebyggelse af svig spiller en afgørende rolle med hensyn til at bevare tilliden til den fælles valuta. Med henblik herpå kan Den Europæiske Centralbank oprette en generel mekanisme til afsløring og forebyggelse af svig for at støtte betalingstjenesteudbyderes foranstaltninger til bekæmpelse af svig i forbindelse med digitale eurobetalingstransaktioner online. En generel mekanisme til afsløring og forebyggelse af svig sikrer en række vigtige funktioner til at afsløre mønstre, som en betalingstjenesteudbyder ikke selv ville kunne opdage. Ofte har en betalingstjenesteudbyder ikke det fulde billede af alle komponenter, der kan føre til rettidig afsløring af svig. Det kan dog gøres mere effektivt med oplysninger om potentielt svigagtige aktiviteter fra andre betalingstjenesteudbydere. Denne generelle funktion til afsløring af svig findes i sammenlignelige betalingsordninger og er nødvendig for at opnå en påviseligt lav forekomst af svig for at holde den digitale euro sikker for både forbrugere og forretningsdrivende. Overførslen af oplysninger mellem betalingstjenesteudbydere og mekanismen til afsløring og forebyggelse af svig bør være underlagt de mest avancerede sikkerhedsforanstaltninger og foranstaltninger til beskyttelse af privatlivets fred for at sikre, at individuelle brugere af den digitale euro ikke identificeres af den centrale mekanisme til afsløring og forebyggelse af svig.
69. For at kunne behandle digitale eurobetalinger online eller offline er det afgørende, at udbydere af front-end-tjenester til den digitale euro og udstedere af europæiske digitale ID-tegnebøger får adgang til near-field-communication-teknologi (NFC) på mobile enheder. Disse komponenter omfatter navnlig, men ikke udelukkende, NFC-antennener og de såkaldte sikre elementer af mobile enheder (f.eks.: Universal Integrated Circuit Card (UICC), indlejret SE (ESE) og microSD osv.). Det er derfor nødvendigt at sikre, at originaludstørsfabrikanter af mobilt udstyr eller udbydere af elektroniske kommunikationstjenester ikke nægter adgang til NFC-antennener og sikre elementer, når de er nødvendige for at levere digitale eurotjenester. Centralbankpenge med status som lovligt betalingsmiddel bør være bredt tilgængelige. For også at sikre dette i den digitale økonomi, har udbydere af front-end-tjenester til den digitale euro og operatører af europæiske digitale ID-tegnebøger ret til at lagre software på relevante mobile enheders hardware for at gøre transaktioner med den digitale euro teknisk mulige både online og offline. Til dette formål bør originaludstørsproducenter af mobilt udstyr og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester være forpligtet til at give adgang på fair, rimelige og ikkediskriminerende vilkår til alle hardware- og softwarekomponenter, der er nødvendige for eurotransaktioner online og offline. I alle tilfælde vil sådanne operatører være forpligtet til at sørge for tilstrækkelig kapacitet til relevante hardware- og softwarefunktioner i mobile enheder til at behandle digitale eurobetalingstransaktioner online og til at lagre digitale euro på mobile enheder til digitale eurobetalingstransaktioner offline. Denne forpligtelse bør ikke berøre artikel 6,

stk. 7, i forordning (EU) 2022/1925, som forpligter gatekeepere til gratis at tilbyde effektiv interoperabilitet med samt adgang med henblik på interoperabilitet til mobile enheders styresystemer, hardware- eller softwarefunktioner, som anvendes i forbindelse med eksisterende og nye digitale betalingsmidler, herunder den digitale euro.

70. Retten til respekt for privatliv og beskyttelse af personoplysninger er grundlæggende rettigheder, der er fastsat i artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Som understreget af Det Europæiske Databeskyttelsesråd³⁴ er en høj standard for beskyttelse af privatlivets fred og databeskyttelse afgørende for at sikre europæernes tillid til den fremtidige digitale euro. Dette er også i overensstemmelse med G7's "Public Policy Principles for Detail Central Bank Digital Currencies". Behandlingen af personoplysninger med henblik på overholdelse og i forbindelse med nærværende forordning vil blive foretaget i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679³⁵ og forordning (EU) 2018/1715³⁶ samt, hvor det er relevant, direktiv 2002/58/EF³⁷.
71. Den digitale euro bør derfor udformes således, at betalingstjenesteudbydere og Den Europæiske Centralbanks behandling af personoplysninger begrænses til, hvad der er nødvendigt for at sikre, at den digitale euro fungerer korrekt. Den digitale euro bør være tilgængelig offline med et niveau af beskyttelse af privatlivets fred over for en betalingstjenesteudbyder, der kan sammenlignes med hævnning af pengesedler i pengeautomater. Afviklingen af digitale eurotransaktioner bør blive udformet på en sådan måde, at hverken Den Europæiske Centralbank eller de nationale centralbanker kan henføre data til en identificeret eller identificerbar bruger af den digitale euro.
72. Endvidere bør databeskyttelse gennem design og standardindstillinger indgå i alle databehandlingssystemer, der udvikles og anvendes inden for rammerne af denne forordning. Behandlingen af personoplysninger bør være omfattet af de fornødne garantier for at beskytte den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Disse garantier bør sikre, at der er truffet tekniske og organisatoriske foranstaltninger, navnlig for at sikre overholdelse af databeskyttelsesprincipperne i forordning (EU) 2016/679 og forordning (EU) 2018/1715, herunder dataminimering og formålsbegrænsning.
73. Betalingstjenesteudbydere bør kunne behandle personoplysninger, for så vidt som det er nødvendigt for at udføre opgaver, der er afgørende for, at den digitale euro kan fungere korrekt. I overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2016/679 bør behandlingsaktiviteter betragtes som lovlige for så vidt angår den digitale euro, hvis og i det omfang de er nødvendige for at overholde en retlig

---

³⁴ Statement on the design choices for a digital euro from the privacy and data protection perspective vedtaget den 10. oktober 2022.

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige i henhold til nærværende forordning. Inden for rammerne af denne forordning er behandling af personoplysninger med henblik på håndhævelse af beholdningsgrænser, iværksættelse af køb og salg af en brugers beholdninger og forvaltning af lokale lagringsenheder til eurobetalinger offline opgaver i offentlighedens interesse, som er afgørende for beskyttelsen af borgere, der gør brug af den digitale euro, samt for stabiliteten og integriteten af Unionens finansielle system. Betalingstjenesteudbydere vil være dataansvarlige for personoplysninger i forbindelse med disse opgaver. Betalingstjenesteudbydere kan desuden behandle personoplysninger for at udføre eksisterende opgaver i samfundets interesse eller for at overholde en retlig forpligtelse, der er fastsat i EU-retten, og som finder anvendelse på midler som defineret i direktiv (EU) 2015/2366. Disse opgaver finder anvendelse på levering af betalingstjenester og forebyggelse og afsløring af svig i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/2366, bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i overensstemmelse med direktiv (EU) 2015/849, opfyldelse af forpligtelser vedrørende beskatning og skatteundgåelse samt styring af operationelle og sikkerhedsmæssige risici i overensstemmelse med forordning (EU) 2022/255.

74. Enhver behandling af personoplysninger for at kontrollere, om brugerne er personer eller enheder på listen i henhold til restriktive foranstaltninger vedtaget i overensstemmelse med artikel 215 i TEUF, bør være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679. Behandlingen af fysiske personers navne og betalingskontoidentifikatorer er forholdsmæssig og nødvendig for at sikre overholdelsen af de restriktive foranstaltninger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 215 i TEUF, vedrørende indefrysning af aktiver eller forbud mod at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed.
75. Digitale eurobetalingstransaktioner offline er betalinger, der finder sted i umiddelbar fysisk nærhed ("ansigt til ansigt"). De har ligheder med transaktioner i kontanter og bør behandles på samme måde med hensyn til beskyttelse af privatlivets fred. Betalingstjenesteudbydere bør derfor ikke behandle personoplysninger i forbindelse med digitale eurobetalingstransaktioner offline, men kun personoplysninger vedrørende indsættelse eller hævning af digitale euro fra digitale eurobetalingskonti for at indlæse dem på de lokale lagringsenheder eller fra de lokale lagringsenheder til de digitale eurobetalingskonti. Dette omfatter identifikatoren for de lokale lagringsenheder, som betalingstjenesteudbydere tildeler en bruger af den digitale euro, som besidder digitale euro offline. Dette niveau af beskyttelse af privatlivets fred vil være sammenligneligt med hævning af pengesedler i pengeautomater, når betalingstjenesteudbydere behandler personoplysninger vedrørende en brugers identitet og data om, hvordan købs- og salgstransaktioner er blevet gennemført. Det betyder, at der ikke bør foretages overvågning af transaktionsdata for digitale eurobetalingstransaktioner offline.
76. Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker kan behandle personoplysninger, for så vidt som det er nødvendigt for at udføre opgaver, der er afgørende for, at den digitale euro kan fungere korrekt. Inden for rammerne af denne forordning er behandling af personoplysninger med henblik på afvikling af digitale eurobetalingstransaktioner og opretholdelse af den digitale euroinfrastrukturens sikkerhed og integritet opgaver i offentlighedens interesse, som er afgørende for beskyttelsen af borgere, der gør brug af den digitale euro, samt for stabiliteten og integriteten af Unionens finansielle system. Opgaven med at opretholde den digitale euroinfrastrukturens sikkerhed og integritet omfatter aktiviteter, der har til formål at sikre

den digitale euros stabilitet og operationelle modstandsdygtighed. Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker vil være dataansvarlige for personoplysninger i forbindelse med disse opgaver. Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker vil behandle personoplysninger i forbindelse med disse opgaver ved hjælp af de mest avancerede sikkerhedsforanstaltninger og foranstaltninger til beskyttelse af privatlivets fred, såsom pseudonymisering eller kryptering, for at sikre, at data ikke kan anvendes til direkte at identificere en specifik bruger af den digitale euro.

77. Med henblik på at håndhæve beholdningsgrænserne og sikre ekstraordinær flytning af digitale eurobetalingskonti i nødsituationer efter anmodning fra brugeren af den digitale euro er der behov for et fælles adgangspunkt for identifikatorer for den digitale euro og de dertil knyttede beholdningsgrænser for at sikre, at den digitale euro fungerer effektivt i hele euroområdet, da brugerne kan have digitale eurobetalingskonti i forskellige medlemsstater. Ved oprettelsen af det fælles adgangspunkt bør Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker sikre, at behandlingen af personoplysninger minimeres til, hvad der er strengt nødvendigt, og at databeskyttelse gennem design og standardindstillinger er integreret. Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker bør, hvor det er relevant og for at minimere risikoen for brud på datasikkerheden, overveje at anvende decentraliseret datalagring.
78. Med sin pakke om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som Kommissionen vedtog den 21. juli 2021³⁸ ("pakken om bekæmpelse af hvidvask af penge"), har Kommissionen foreslået at styrke reglerne om bekæmpelse af hvidvask af penge betydeligt i hele Unionen. I overensstemmelse med dette mål og for at sikre en effektiv anvendelse af kravene vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme på den digitale euro bør denne forordning fastsætte, at digitale eurobetalingstransaktioner er underlagt kravene i direktiv (EU) 2015/849.
79. For at fremme udbredelsen af den digitale euro er det afgørende, at potentielle brugere af den digitale euro let kan få adgang til digitale betalingstjenester i euro, der udbydes af betalingstjenesteudbydere, på en harmoniseret måde i hele euroområdet. Uden at det berører den risikotilgang, der ligger til grund for pakken om bekæmpelse af hvidvask af penge, er det derfor hensigtsmæssigt, at Unionens Myndighed for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorismen ("AMLA") behandler åbningen af digitale eurobetalingskonti i sine reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende due diligence i forbindelse med kunderne. For transaktioner eller forretningsforhold med lav risiko bør AMLA identificere relevante lempede due diligenceforanstaltninger, som betalingstjenesteudbydere bør anvende. AMLA bør prioritere disse reguleringsmæssige tekniske standarder.
80. I modsætning til digitale eurobetalingstransaktioner offline er onlinetransaktioner ikke begrænset til fysiske nærtransaktioner og kan anvendes til at overføre midler på

---

³⁸ Forslag til forordning om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (COM(2021) 420 final). Forslag til direktiv om fastlæggelse af de mekanismer, som medlemsstaterne bør indføre for at forebygge anvendelse af det finansielle system til ML/FT-formål og om ophævelse af direktiv (EU) 2015/849 (COM(2021) 423 final), forslag til forordning om oprettelse af en EU-myndighed for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme ("AMLA") (COM(2021) 421 final), og forslag til omarbejdning af forordning (EU) 2015/847 om at udvide sporbarhedskrav til også at omfatte kryptoaktiver (COM(2021) 422 final).

afstand mellem brugere af den digitale euro. I forbindelse med digitale eurobetalingstransaktioner online kan digitale centralbankvalutaer udgøre større risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme end kontanter, da de vil fungere som et instrument, hvis likviditet svarer til likviditeten i kontanter, men uden de begrænsninger for portabilitet, der ligger implicit i kontanter. Det bør derfor fastsættes, at en digital eurobetalingstransaktion online skal være omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847³⁹.

81. For at sikre en konsekvent anvendelse af kravene om lovlige betalingsmidler og holde trit med den teknologiske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på at supplere denne forordning ved at vedtage delegerede retsakter for så vidt angår yderligere undtagelser fra obligatorisk accept og de typer personoplysninger, der behandles af betalingstjenesteudbydere, Den Europæiske Centralbank og den nationale centralbank samt udbydere af støttetjenester. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder også på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
82. Selv om digitale eurobetalingstransaktioner offline har ligheder med transaktioner i kontanter og bør behandles på samme måde med hensyn til beskyttelse af privatlivets fred, er beholdnings- og transaktionsgrænser for nærbetalinger offline afgørende for at mindske risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
83. For at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af beholdnings- og transaktionsgrænserne for nærbetalinger offline bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁴⁰. Undersøgelsesproceduren bør anvendes til vedtagelse af gennemførelsesretsakter, der præciserer transaktions- og beholdningsgrænser for den digitale euro offline, eftersom disse retsakter bidrager til bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.
- (84) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det for at nå det grundlæggende mål om at sikre, at euroen anvendes som fælles valuta i en digitaliseret økonomi, nødvendigt og hensigtsmæssigt at fastsætte regler for navnlig dens status som lovligt betalingsmiddel, distribution, anvendelse og væsentlige karakteristika. Denne forordning går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål, i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union.
85. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Det Europæiske Databeskyttelsesråd er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42 i Europa-

---

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 1)

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725⁴¹ og afgav en fælles udtalelse den [XX XX 2023].

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1 *Genstand*

Med henblik på at tilpasse euroen til den teknologiske udvikling og sikre, at den anvendes som fælles valuta, indføres den digitale euro ved denne forordning, og der fastsættes regler for navnlig dens status som lovligt betalingsmiddel, distribution, anvendelse og væsentlige tekniske karakteristika.

Artikel 2 *Definitioner*

I denne forordning forstås ved:

1. "digital euro": den digitale form af den fælles valuta, som fysiske og juridiske personer har adgang til
2. "kreditinstitut": et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁴²
3. "digital eurobetalingstransaktion": en handling, der initieres af en betaler eller på dennes vegne eller af en betalingsmodtager med henblik på at indbetale, overføre eller hæve digitale euro uden hensyn til eventuelle underliggende forpligtelser mellem betaleren og betalingsmodtageren
4. "bruger af den digitale euro": enhver, der gør brug af en digital eurobetalingstjeneste som betaler, betalingsmodtager eller begge dele
5. "digital eurobetalingskonto": en konto oprettet af en eller flere brugere af den digitale euro hos en betalingstjenesteudbyder med henblik på at få adgang til digitale euro, der er registreret i den digitale euroafviklingsinfrastruktur eller i en digitalt euroenhed, samt at initiere eller modtage digitale eurobetalingstransaktioner, hvad enten de er offline eller online, og uanset teknologi og datastruktur
6. "Europæiske digitale ID-tegnebøger": de tegnebøger, der er omhandlet i artikel 6a i forordning (EUDIWR) [*indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 for så vidt angår fastlæggelse af en ramme for en europæisk digital identitet — COM(2021) 281 final*].

---

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

7. "betalingstjenesteudbyder": betalingstjenesteudbyder som defineret i artikel 4, nr. 11), i direktiv (EU) 2015/2366
8. "digital eurobetalingstjeneste": en eller flere af de forretningsaktiviteter, som er opregnet i bilag I
9. "betaler": enhver, der har en digital eurobetalingskonto og tillader en betalingsordre fra denne digitale eurobetalingskonto
10. "betalingsmodtager": enhver, som er den tiltænkte modtager af de midler, der indgår i en digital eurobetalingstransaktion
11. "køb": erhvervelse af digitale euro ved hjælp af likvide eller andre midler, hvorved Den Europæiske Centralbank eller en national centralbank påtager sig en direkte forpligtelse over for brugeren af den digitale euro
12. "salg": omveksling af digitale euro til likvide eller andre midler
13. "national centralbank": den nationale centralbank i en medlemsstat, der har euroen som valuta
14. "digital eurobetalingstransaktion online": en digital eurobetalingstransaktion, hvor afviklingen finder sted i den digitale euroafviklingsinfrastruktur
15. "digital eurobetalingstransaktion offline": en digital eurobetalingstransaktion, der foretages i fysisk nærhed, hvor godkendelse og afvikling finder sted i både betalerens og betalingsmodtagerens lokale lagringsenheder
16. "bopæl": det sted, hvor en fysisk person har lovligt ophold i Unionen som defineret i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU⁴³
17. "betinget digital eurobetalingstransaktion": en digital betalingstransaktion i euro, som foretages automatisk efter opfyldelse af på forhånd fastsatte betingelser, som er aftalt mellem betaleren og betalingsmodtageren
18. "programmerbare penge": enheder af digitale penge med en indbygget logik, der begrænser den enkelte enheds fulde fungibilitet
19. "digital euroafviklingsinfrastruktur": afviklingsinfrastrukturen for den digitale euro, der er indført af Eurosystemet
20. "front-end-tjeneste": alle komponenter, der er nødvendige for at levere tjenester til brugere af den digitale euro, som interagerer via definerede grænseflader med back-end-løsninger og andre front-end-tjenester
21. "tredjeland": et land, der ikke er medlem af Den Europæiske Union
22. "besøgende": en fysisk person, der ikke har opholdssted eller bopæl i en medlemsstat, der har euroen som valuta, og som rejser til og opholder sig i en af disse medlemsstater, herunder i turist-, forretnings- eller uddannelsesøjemed
23. "medlemsstat, der ikke har euroen som valuta": en medlemsstat, for hvilken Rådet ikke har besluttet, at den opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af euroen, jf. artikel 140 i TEUF

---

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214).

24. "detailhandelsgebyr": et gebyr, som betalingsmodtageren betaler til en betalingstjenesteudbyder i forbindelse med erhvervelsen af en digital eurobetalingstransaktion
25. "sammenlignelige digitale betalingsmidler": digitale betalingsmidler, herunder debetkortbetaling og straksbetaling på interaktionspunktet, men ikke kreditoverførsel og direkte debitering, der ikke initieres på interaktionspunktet
26. "flytning": efter anmodning fra en bruger af den digitale euro overførsel fra én betalingstjenesteudbyder til en anden af enten oplysningerne om alle eller nogle digitale eurobetalingstjenester, herunder tilbagevendende betalinger, der er gennemført på en digital eurobetalingskonto, eller de digitale eurobeholdninger fra den ene digitale eurobetalingskonto til den anden eller begge, med eller uden lukning af den tidligere digitale eurobetalingskonto, samtidig med at kontoidentifikatoren bevares
27. "brugeridentifikator": en entydig identifikator, der er oprettet af en betalingstjenesteudbyder, der distribuerer den digitale euro, og som utvetydigt med henblik på anvendelse af den digitale euro differentierer brugere af den digitale euro, men som ikke kan henføres til en identificerbar fysisk eller juridisk person af Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker
28. "brugernavn": en entydig pseudonym identifikator, der anvendes til at beskytte brugerens identitet i forbindelse med behandling af digitale eurobetalinger, som kun kan henføres til en identificerbar fysisk eller juridisk person af den betalingstjenesteudbyder, der distribuerer den digitale euro, eller af brugeren af den digitale euro
29. "brugerautentifikation": en entydig oplysning, der er genereret af betalingstjenesteudbyderen, der distribuerer den digitale euro, og som sammen med brugeridentifikatoren gør det muligt for en bruger af den digitale euro at bevise ejerskabet af de digitale eurobeholdninger online, der er registreret i den digitale euroafviklingsinfrastruktur
30. "udbydere af støttetjenester": en eller flere enheder, der er udpeget af Den Europæiske Centralbank, og som leverer tjenester til alle betalingstjenesteudbydere, der distribuerer den digitale euro, og som har til formål at fremme velfungerende digitale eurobetalingstransaktioner
31. "mobil enhed": en enhed, der sætter brugere af den digitale euro i stand til at godkende digitale eurobetalingstransaktioner online eller offline, herunder navnlig smartphones, tablets, smartwatches og wearables af enhver art.

KAPITEL II

INDFØRELSE OG UDSTEDELSE AF DEN DIGITALE EURO

Artikel 3 *Indførelse af den digitale euro*

Den digitale euro indføres hermed som den fælles valutas digitale form.

Artikel 4
Udstedelse af den digitale euro

1. I overensstemmelse med traktaterne har Den Europæiske Centralbank eneret til at bemyndige udstedelsen af den digitale euro, og Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker kan udstede den digitale euro.
2. Den digitale euro udgør en direkte forpligtelse for Den Europæiske Centralbank eller de nationale centralbanker over for brugere af den digitale euro.

Artikel 5.
Gældende lovgivning

1. Den digitale euro er underlagt bestemmelserne i denne forordning suppleret af de delegerede retsakter, som Kommissionen har beføjelse til at vedtage i henhold til artikel 11, 33, 34, 35 og 38, og af de gennemførelsesretsakter, som Kommissionen har beføjelse til at vedtage i henhold til artikel 37.
2. Inden for rammerne af denne forordning reguleres den digitale euro også af de detaljerede foranstaltninger, regler og standarder, der kan vedtages af Den Europæiske Centralbank inden for rammerne af dens egne beføjelser. Hvis disse detaljerede foranstaltninger, regler og standarder har indvirkning på beskyttelsen af fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger, skal Den Europæiske Centralbank høre Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse før vedtagelsen deraf.
3. I overensstemmelse med artikel 4, nr. 25), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, som erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) [*indsæt venligst henvisning — proposal for a Directive on payment services and electronic money services in the internal market — COM(2023) 366 final*] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [*indsæt venligst henvisning — proposal for a Regulation on payment services in the internal market — COM(2023) 367 final*] af XX/XX/2023, finder bestemmelserne i nævnte direktiv anvendelse på digitale eurobetalingstransaktioner.
4. I overensstemmelse med artikel 2, nr. 10), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1230 af 14. juli 2021 om grænseoverskridende betalinger i Unionen som ændret ved forordning (EU) [*indsæt venligst henvisning — proposal for a Regulation on the provision of digital euro services by payment services providers incorporated in Member States whose currency is not the euro — COM(2023) 368 final*], finder bestemmelserne i nævnte forordning anvendelse på digitale eurobetalingstransaktioner.
5. Uden at det berører artikel 37 i denne forordning finder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, anvendelse på digitale eurobetalingstransaktioner offline.

Artikel 6
Kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger en eller flere kompetente myndigheder til at sikre overholdelse af kapitel III og artikel 17 på deres område. De underretter Kommissionen herom med angivelse af en eventuel opdeling af funktioner og pligter.

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner for overtrædelse af kapitel III og artikel 17 og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at disse regler gennemføres, herunder de kompetente myndigheders beføjelse til at få adgang til de nødvendige oplysninger. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver straks Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, som erstattet af direktiv (EU) [*indsæt venligst henvisning — proposal for a Directive on payment services and electronic money services in the internal market — COM(2023) 366 final*], regulerer de kompetente myndigheders tilsyn, sanktionsordningen og tilsynsordningerne mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet vedrørende betalingstjenesteudbyderes overholdelse af deres forpligtelser i henhold til kapitel IV, V, VI og VII i denne forordning.
3. Direktiv (EU) 2015/849 som erstattet af direktiv (EU) [*indsæt venligst henvisning — forslag til direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge — COM(2021) 423 final*] regulerer de kompetente myndigheders tilsyn, sanktionsordningen og tilsynsordningerne mellem de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet vedrørende betalingstjenesteudbyderes aktiviteter i forbindelse med den digitale euro med henblik på at sikre overholdelse af kapitel IX i forordning (EU) nr. [x] om indførelse af den digitale euro.
4. Med henblik på at føre tilsyn med overholdelsen af kapitel IV, V og VII i denne forordning samarbejder de i stk. 2 omhandlede kompetente myndigheder med Den Europæiske Centralbank.
5. Medlemsstaterne sikrer, at der er truffet passende foranstaltninger til at øge offentlighedens bevidsthed om den digitale euro, hvilke funktioner den har, samt mulighederne for adgang til den digitale euro.

KAPITEL III
LOVLIGT BETALINGSMIDDEL

Artikel 7
Status som lovligt betalingsmiddel

1. Den digitale euro har status som lovligt betalingsmiddel.
2. Den digitale euros status som lovligt betalingsmiddel indebærer obligatorisk accept til fuld pålydende værdi med frigørende virkning for en betalingsforpligtelse.
3. I overensstemmelse med den obligatoriske accept af den digitale euro må betalingsmodtageren ikke afvise digitale euro, der anvendes til betaling, for at opfylde denne forpligtelse.

4. I overensstemmelse med accepten til fuld pålydende værdi af den digitale euro skal pengeværdien af den digitale euro, der anvendes til betaling af en fordring, være lig med værdien af fordringen på penge. Der må ikke opkræves gebyrer for betaling af fordringer med den digitale euro.
5. I overensstemmelse med den digitale euros frigørende virkning, skal betaleren kunne frigøre sig fra en betalingsforpligtelse ved at tilbyde digitale euro til betalingsmodtageren.

Artikel 8

Det territoriale anvendelsesområde for den digitale euros status som lovligt betalingsmiddel

1. Den digitale euro har status som lovligt betalingsmiddel for offlinebetalinger af en fordring på penge lydende på euro, der finder sted inden for euroområdet.
2. Den digitale euro har status som lovligt betalingsmiddel for onlinebetalinger af en fordring på penge lydende på euro til en betalingsmodtager, der er bosiddende eller etableret i euroområdet.

Artikel 9

Undtagelser fra forpligtelsen til at acceptere den digitale euro

Uanset artikel 7, stk. 3, og artikel 8 har en betalingsmodtager ret til at afvise den digitale euro i følgende tilfælde:

- a) hvis betalingsmodtageren er en virksomhed, som beskæftiger under 10 personer, eller hvis årlige omsætning eller samlede årlige balance ikke overstiger 2 mio. EUR, eller er en juridisk enhed, der drives på nonprofitbasis som defineret i artikel 2, nr. 18), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695⁴⁴, medmindre den accepterer sammenlignelige digitale betalingsmidler
- b) hvis betalingsmodtageren afviser at modtage digitale euro, og hvis dette er baseret på legitime og midlertidige grunde i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i lyset af konkrete omstændigheder, der ligger uden for betalingsmodtagerens kontrol
- c) hvis betalingsmodtageren er en fysisk person, der handler som led i rent personlige eller familiemæssige aktiviteter
- d) hvis betalingsmodtageren forud for betalingen har indgået en aftale med betaleren om et andet betalingsmiddel, jf. artikel 10.

Med henblik på litra b) påhviler bevisbyrden for at fastslå, at der forelå legitime og midlertidige grunde i et bestemt tilfælde, og at afvisningen var forholdsmæssig, betalingsmodtageren.

Artikel 10

Forbud mod ensidig udelukkelse af betalinger i den digitale euro

Betalingsmodtagere, der er omfattet af forpligtelsen til at acceptere den digitale euro, må ikke anvende kontraktvilkår, der ikke har været genstand for individuel forhandling, eller

---

⁴⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695 af 28. april 2021 om oprettelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation og om reglerne for deltagelse og formidling og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1290/2013 og (EU) nr. 1291/2013 (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 1).

handelspraksis, der har det formål eller den virkning at udelukke betaleres mulighed for at betale fordringer på penge, der lyder på euro, med den digitale euro. Sådanne kontraktvilkår eller sådan handelspraksis er ikke bindende for betaleren. Et kontraktvilkår anses for ikke at have været genstand for individuel forhandling, når det er udarbejdet på forhånd, og når betaleren derved ikke har haft nogen indflydelse på indholdet, navnlig i forbindelse med en standardkontrakt.

Artikel 11

Yderligere undtagelser af monetær karakter

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge yderligere undtagelser af monetær karakter fra princippet om obligatorisk accept. Disse undtagelser skal være begrundet i et mål af almen interesse og stå i et rimeligt forhold til dette mål, må ikke underminere effektiviteten af den digitale euros status som lovligt betalingsmiddel og er kun tilladt, hvis der findes andre midler til betaling af fordringer på penge. Ved udarbejdelsen af disse delegerede retsakter hører Kommissionen Den Europæiske Centralbank.

Artikel 12

Interaktion mellem den digitale euro og eurosedler og -mønter

1. Den digitale euro skal kunne omveksles med eurosedler og -mønter til pari.
2. Betalingsmodtagere af en fordring på penge, der lyder på euro, accepterer betalinger i digital euro efter bestemmelserne i denne forordning, uanset om de accepterer betalinger i eurosedler og -mønter i overensstemmelse med forordning (EU) [*indsæt venligst henvisning — proposal on the legal tender status of euro banknotes and coins — COM(2023) 364 final*]. Når accept af eurosedler og -mønter og den digitale euro er obligatorisk efter bestemmelserne i denne forordning og forordning [*XXX on the legal tender of euro banknotes and coins*], har betaleren ret til at vælge betalingsmidlet.

KAPITEL IV DISTRIBUTION

Artikel 13

Betalingstjenesteudbydere

1. Inden for rammerne af direktiv 2015/2366 kan betalingstjenesteudbydere udbyde de digitale eurobetalingstjenester, der er anført i bilag I, til:
  - a) fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i de medlemsstater, der har euroen som valuta
  - b) fysiske og juridiske personer, der har åbnet en digital eurokonto på det tidspunkt, hvor de var bosiddende eller etableret i de medlemsstater, der har euroen som valuta, men som ikke længere har bopæl eller er etableret i sådanne medlemsstater
  - c) gæster
  - d) fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, på de betingelser, der er fastsat i artikel 18

- e) fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i tredjelande, herunder områder, der er omfattet af en monetær aftale med Unionen, på de betingelser, der er fastsat i artikel 19 og 20.

Den Europæiske Centralbank kan begrænse den tidsmæssige adgang til og anvendelse af den digitale euro for de brugere af den digitale euro, der er omhandlet i litra b) og c), på de betingelser, der er fastsat i artikel 16, stk. 2. Disse tidsrammer fastlægges i forhold til brugernes status som bosiddende eller besøgende.

Med henblik på litra a) omfatter personer, der er bosiddende i landet, både unionsborgere og tredjelandsstatsborgere, der har opholdsret i henhold til EU-retten eller national ret.

2. Kontoførende betalingstjenesteudbydere som omhandlet i direktiv 2015/2366 skal gøre det muligt for brugere af den digitale euro manuelt eller automatisk at købe eller sælge deres digitale eurobetalingskonti fra eller til ikkedigitale eurobetalingskonti eller eurosedler og -mønter, når en betalingstjenesteudbyder udbyder kontanttjenester, med forbehold af eventuelle begrænsninger, som Den Europæiske Centralbank måtte vedtage i overensstemmelse med artikel 16 i denne forordning.
3. Betalingstjenesteudbydere stiller købs- og salgsfunktionaliteter til rådighed for brugere af den digitale euro:
  - a) på et hvilket som helst tidspunkt løbende, hvor digitale euro købes og sælges via ikkedigitale eurobetalingskonti
  - b) når en betalingstjenesteudbyder udbyder kontanttjenester, hvor der købes og sælges ved hjælp af eurosedler og -mønter.
4. Kontoførende betalingstjenesteudbydere som omhandlet i direktiv 2015/2366 skal gøre det muligt for brugere af den digitale euro:
  - a) automatisk at sælge deres digitale eurobeholdninger, der ligger ud over eventuelle begrænsninger, som Den Europæiske Centralbank måtte indføre, jf. artikel 16, til en ikkedigital eurobetalingskonto, når der modtages en digital eurobetalingstransaktion online
  - b) at foretage en digital betalingstransaktion i euro online, hvis transaktionsbeløbet overstiger deres digitale eurobeholdninger.

Med henblik på litra a) og b) og efter forudgående godkendelse fra brugerne af digitale euro forbinder betalingstjenesteudbydere hver digital eurobetalingskonto til en enkelt ikkedigital eurobetalingskonto, som udpeges af brugerne af digitale euro. Brugere af den digitale euro skal have mulighed for at have den udpegede ikkedigitale eurobetalingskonto hos en anden betalingstjenesteudbyder end den, hvor en given digital eurobetalingskonto er oprettet.
5. Den digitale euro, der distribueres af betalingstjenesteudbydere, skal kunne konverteres til pari med kontopenge og elektroniske penge, der lyder på euro.
6. I forbindelse med digitale eurobetalingstjenester må brugere af den digitale euro kun indgå et kontraktforhold med betalingstjenesteudbydere. Brugere af den digitale euro må ikke have noget kontraktforhold med Den Europæiske Centralbank eller de nationale centralbanker.
7. Brugere af den digitale euro kan have en eller flere digitale eurobetalingskonti hos den samme eller forskellige betalingstjenesteudbydere.

8. Betalingstjenesteudbydere stiller gratis tilgængelige oplysninger om digitale eurobetalingstjenesters særlige karakteristika og betingelserne for deres distribution til rådighed for offentligheden.

Artikel 14

Adgang til den digitale euro i medlemsstater, der har euroen som valuta

1. Med henblik på distribution af den digitale euro til de fysiske personer, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra a), stiller kreditinstitutter, der udbyder betalingstjenester som omhandlet i punkt 1, 2 eller 3 i bilag I til direktiv (EU) 2015/2366, efter anmodning fra deres kunder alle basale digitale eurobetalingstjenester som omhandlet i bilag II til rådighed for disse personer.
2. For fysiske personer som omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra a), der ikke har en ikkedigital eurokonto, finder kapitel IV i direktiv 2014/92/EU om adgang til en betalingskonto med basale funktioner anvendelse, med undtagelse af artikel 17 og 18, på forbrugernes adgang til digitale eurokonti med basale tjenester.
3. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der er omhandlet i artikel 1, litra f), i direktiv (EU) 2015/2366, eller postgirokontorer, der er omhandlet i artikel 1, litra c), i direktiv (EU) 2015/2366, til at:
  - a) levere basale digitale eurobetalingstjenester til fysiske personer som omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra a), der ikke har eller ikke ønsker at have en ikkedigital eurobetalingskonto
  - b) levere basale digitale betalingstjenester og yde støtte til digital inklusion, der ydes ansigt til ansigt i fysisk nærhed til personer med handicap, funktionsnedsættelse eller begrænsede digitale færdigheder samt ældre.
4. De betalingstjenesteudbydere, der er omhandlet i stk. 1-3, skal yde støtte til digital inklusion til personer med handicap, funktionsnedsættelse eller begrænsede digitale færdigheder samt ældre. Med forbehold af stk. 3, litra b), omfatter støtte til digital inklusion en særlig bistand til onboarding til en digital eurokonto og anvendelse af alle basale digitale eurotjenester.
5. Unionens Myndighed for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme ("AMLA"), der er oprettet ved forordning (EU) [*indsæt venligst henvisning — forslag til forordning om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme (COM(2021) 421 final)*] og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed udsteder i fællesskab retningslinjer, der præciserer samspillet mellem kravene vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og leveringen af basale digitale eurobetalingstjenester med særligt fokus på finansiel inklusion af sårbare grupper, herunder asylansøgere eller personer med international beskyttelse, personer uden fast adresse eller tredjelandstatsborgere, der ikke har fået opholdstilladelse, men som ikke kan udvises af retlige eller faktiske årsager.

KAPITEL V

ANVENDELSE AF DEN DIGITALE EURO SOM VÆRDIOPBEVARINGSMIDDEL OG BETALINGSMIDDEL

Artikel 15 *Principper*

1. For at gøre det muligt for fysiske og juridiske personer at få adgang til og anvende den digitale euro, fastlægge og gennemføre pengepolitikken samt bidrage til det finansielle systems stabilitet kan anvendelsen af den digitale euro som værdiopbevaringsmiddel være underlagt begrænsninger.
2. Med henblik på at sikre en effektiv anvendelse af den digitale euro som lovligt betalingsmiddel og for at undgå uforholdsmæssigt høje gebyrer for de forretningsdrivende, der er forpligtet til at acceptere den digitale euro i henhold til kapitel II, samtidig med at betalingstjenesteudbydere kompenseres for de relevante omkostninger ved de digitale eurobetalinger, er de gebyrer, der skal betales af fysiske personer eller forretningsdrivende til betalingstjenesteudbydere, eller som betales mellem betalingstjenesteudbydere, underlagt begrænsninger.

Artikel 16 *Begrænsninger for anvendelsen af den digitale euro som værdiopbevaringsmiddel*

1. Med henblik på artikel 15, stk. 1, udvikler Den Europæiske Centralbank instrumenter til begrænsning af anvendelsen af den digitale euro som værdiopbevaringsmiddel og træffer afgørelse om deres parametre og anvendelse i overensstemmelse med de rammer, der er fastsat i denne artikel. Kontoførende betalingstjenesteudbydere som omhandlet i direktiv 2015/2366, der leverer tjenester til fysiske og juridiske personer som omhandlet i artikel 12, stk. 1, anvender disse grænser på digitale eurobetalingskonti.
2. Parametrene for og anvendelsen af de i stk. 1 omhandlede instrumenter skal:
  - a) beskytte de mål, der er fastsat i artikel 15, stk. 1, navnlig finansiell stabilitet
  - b) sikre anvendeligheden og accepten af den digitale euro som et lovligt betalingsmiddel
  - c) overholde proportionalitetsprincippet.
3. Parametrene for og anvendelsen af de instrumenter, der er omhandlet i stk. 1, anvendes på en ikkediskriminerende og ensartet måde i hele euroområdet.
4. Eventuelle beholdningsgrænser for digitale eurobetalingskonti, der er vedtaget i henhold til stk. 1, finder anvendelse på både offline- og onlinebeholdninger. Hvis en bruger af den digitale euro anvender dem både offline og online, skal den grænse, der gælder for digitale euro online, svare til den samlede grænse fastsat af Den Europæiske Centralbank minus den beholdningsgrænse for digitale euro offline, der er fastsat af brugere af den digitale euro. En bruger af den digitale euro kan fastsætte sin offlinebeholdningsgrænse til et hvilket som helst beløb mellem nul og den beholdningsgrænse, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 37.
5. Besøgende i euroområdet som omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra c), og fysiske og juridiske personer som omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra b), d) og e), er underlagt begrænsninger for så vidt angår anvendelsen af euroen som værdiopbevaringsmiddel,

der ikke er højere end dem, der effektivt gennemføres i euroområdet for fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i medlemsstater, der har euroen som valuta. Parametrene og anvendelsen af instrumenterne anvendes på en ikkediskriminerende og ensartet måde i alle medlemsstater, der ikke har euroen som valuta. Når Den Europæiske Centralbank træffer afgørelse om anvendelsen af instrumenterne i disse medlemsstater og fastsætter parametrene, rådfører den sig med de nationale centralbanker i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta.

6. Hvis en bruger af en digital euro har flere digitale eurobetalingskonti, skal brugeren af den digitale euro over for de betalingstjenesteudbydere, som de digitale eurobetalingskonti føres hos, angive, hvordan den individuelle beholdningsgrænse skal fordeles mellem de forskellige digitale eurobetalingskonti.
7. Hvis en digital eurobetalingskonto indehaves af mere end én bruger af den digitale euro, skal enhver beholdningsgrænse på den relaterede digitale eurobetalingskonto, der er vedtaget i henhold til stk. 1, svare til summen af de individuelle beholdningsgrænser, der er fastsat for brugerne.
8. Inden for rammerne af denne forordning er den digitale euro ikke rentebærende.

Artikel 17

Gebyrer for digitale eurobetalingstjenester

1. Med henblik på artikel 15, stk. 2, og uden at det berører eventuelle gebyrer, der opkræves for andre digitale eurobetalingstjenester, må betalingstjenesteudbydere ikke opkræve gebyrer af fysiske personer som omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra a), b) og c), for levering af de basale digitale eurobetalingstjenester, der er omhandlet i bilag 2.
2. Med henblik på artikel 15, stk. 2, skal ethvert detailhandelsgebyr eller interbankgebyr i forbindelse med digitale eurobetalingstransaktioner være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Detailhandelsgebyrer eller interbankgebyrer må ikke overstige det laveste af følgende to beløb:
  - a) de relevante omkostninger, som betalingstjenesteudbydere afholder i forbindelse med levering af digitale eurobetalingstjenester, herunder en rimelig fortjenstmargen
  - b) gebyrer, der opkræves for sammenlignelige digitale betalingsmidler.
3. Den Europæiske Centralbank overvåger regelmæssigt de oplysninger, der er relevante for de beløb, der er omhandlet i stk. 2, og offentliggør regelmæssigt de beløb, der fremkommer som led i denne overvågning, sammen med en forklarende rapport.
4. Den Europæiske Centralbank kan kræve, at betalingstjenesteudbydere fremlægger alle de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne artikel, og kontrollerer, at den overholdes. Betalingstjenesteudbyderne sender alle de oplysninger, der anmodes om, inden for den frist, der er fastsat af Den Europæiske Centralbank. Den Europæiske Centralbank kan kræve, at sådanne oplysninger certificeres af en uafhængig revisor.
5. Den metode, der skal udvikles af Den Europæiske Centralbank til overvågning og beregning af de beløb, der er omhandlet i stk. 2 og 3, baseres på følgende parametre:

- a) Størrelsen af interbankgebyrer og detailhandelsgebyrer som omhandlet i stk. 2, litra a), baseres på de relevante omkostninger, som de mest omkostningseffektive betalingstjenesteudbydere afholder til levering af digitale eurobetalingstjenester, og som tilsammen udgør en fjerdedel af de digitale euro, der distribueres i hele euroområdet i et givet år, som indberettet til Den Europæiske Centralbank af betalingstjenesteudbydere, herunder en rimelig fortjenstmargen.
  - b) Den rimelige fortjenstmargen, der indgår i det maksimumsbeløb, der er omhandlet i stk. 2, litra a), beregnes på grundlag af fortjenstmargenen for de betalingstjenesteudbydere, der opkræver den laveste fortjenstmargen, der tilsammen repræsenterer en fjerdedel af de digitale euro, der distribueres i euroområdet i et givet år, som indberettet til Den Europæiske Centralbank af betalingstjenesteudbydere.
  - c) Størrelsen af interbankgebyrer og detailhandelsgebyrer som omhandlet i stk. 2, litra b), baseres på en repræsentativ gruppe af betalingstjenesteudbydere, der udbyder sammenlignelige digitale betalingsmidler i euroområdet.
  - d) De beløb, der er omhandlet i stk. 2, skal være ensartede og anvendes på en ikkediskriminerende måde i hele euroområdet.
6. Detailhandelsgebyret er det eneste gebyr pr. transaktion, som betalingstjenesteudbydere kan opkræve fra forretningsdrivende. Betalingstjenesteudbydere må ikke opkræve betaling fra forretningsdrivende for køb og salg af den digitale euro, herunder digitale eurobetalingstransaktioner som omhandlet i artikel 13, stk. 4. Betalingstjenesteudbydere medregner omkostninger i forbindelse med køb og salg i de relevante omkostninger, der er omhandlet i stk. 2, litra a).
7. Der opkræves intet interbankgebyr for køb og salg af den digitale euro, herunder digitale eurobetalingstransaktioner som omhandlet i artikel 13, stk. 4.

KAPITEL VI DISTRIBUTION AF DEN DIGITALE EURO UDEN FOR EUROOMRÅDET

Artikel 18

Distribution af den digitale euro til fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta

1. Betalingstjenesteudbydere må kun distribuere den digitale euro til fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, hvis Den Europæiske Centralbank og den pågældende medlemsstats nationale centralbank har indgået en aftale herom.
2. For den aftale, der er omhandlet i stk. 1, gælder der følgende bestemmelser:
  - a) Den medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, har anmodet de øvrige medlemsstater, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank om at få ret til at få adgang til og bruge den digitale euro for fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i den pågældende medlemsstat.
  - b) Den medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, har i sin anmodning forpligtet sig til:

- i) at sikre, at dens nationale centralbank overholder alle regler, retningslinjer, instrukser eller anmodninger udstedt af Den Europæiske Centralbank i forbindelse med den digitale euro
    - ii) at sikre, at dens nationale centralbank fremlægger alle oplysninger om adgangen til og brugen af den digitale euro i den pågældende medlemsstat, som Den Europæiske Centralbank måtte kræve.
  - c) Den medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, har vedtaget den nationale lovgivning, der er nødvendig for at sikre overholdelse af de relevante krav, der er fastsat i denne forordning, eller de regler og standarder, der er vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 2.
3. Den aftale, der er omhandlet i stk. 1, skal indeholde de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger og -procedurer samt de tilfælde, hvor aftalen kan begrænses, suspenderes eller opsiges.
  4. Betalingstjenesteudbydere gennemfører de grænser, som Den Europæiske Centralbank har fastsat i overensstemmelse med artikel 16, stk. 4, for anvendelsen af den digitale euro af fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, og som gælder i disse medlemsstater.

Artikel 19

Distribution af den digitale euro til fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i tredjelande

1. Den digitale euro må kun distribueres til fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i tredjelande, hvis Unionen og det pågældende tredjeland har indgået en forudgående aftale herom.
2. Rådet træffer på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og efter høring af Den Europæiske Centralbank afgørelse om proceduren for forhandling og indgåelse af den i stk. 1 omhandlede aftale, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:
  - a) Tredjelandet sikrer, at:
    - (i) dens nationale centralbank og, hvor det er relevant, dens nationale kompetente myndighed overholder alle regler, retningslinjer, instrukser eller anmodninger udstedt af Den Europæiske Centralbank i forbindelse med den digitale euro
    - (ii) den nationale centralbank og, hvor det er relevant, dens kompetente nationale myndighed fremlægger alle de oplysninger om brugen af den digitale euro i det pågældende tredjeland, som Den Europæiske Centralbank måtte kræve.
  - b) Tredjelandet har vedtaget den nationale lovgivning, der er nødvendig for at sikre overholdelse af de regler og standarder, der er fastsat i denne forordning eller vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 2.
  - c) Tredjelandet sikrer, at formidlere, der er etableret eller opererer i det tredjeland, der distribuerer den digitale euro, er underlagt lovgivnings- og tilsynsmæssige krav, der mindst svarer til dem, der gælder for betalingstjenesteudbydere, der er etableret i Unionen.
3. Aftalen mellem Unionen og tredjelandet skal præcisere de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger og -procedurer og de tilfælde, hvor aftalen kan

begrænses, suspenderes eller opsiges, navnlig hvis tredjelandet er blevet identificeret som et tredjeland med væsentlige strategiske mangler i sin nationale ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som omhandlet i artikel 23 i forordning [indsæt venligst henvisning — forslag til forordning om bekæmpelse af hvidvask af penge — COM(2021) 420 final] eller som et tredjeland med overensstemmelsesmæssige svagheder i dets nationale ordning for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme som omhandlet i artikel 24 i forordning [indsæt venligst henvisning — forslag til forordning om bekæmpelse af hvidvask af penge — COM(2021) 420]. Aftalen skal suppleres af en ordning mellem Den Europæiske Centralbank og tredjelandets nationale centralbank og, hvor det er relevant, nationale kompetente myndighed.

4. Forhandlinger med tredjelande kan suspenderes af de grunde, der er nævnt i stk. 3.
5. Formidlere, der er etableret eller opererer i tredjelandet, skal gennemføre de grænser, som Den Europæiske Centralbank har fastsat i overensstemmelse med artikel 16, stk. 5, for brugen af den digitale euro af fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i tredjelandet, og som finder anvendelse i det pågældende land.

Artikel 20

Distribution af den digitale euro til fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i tredjelande eller områder, der er omfattet af en monetær aftale med Unionen

1. Digitale euro kan distribueres til fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i Andorra, Monaco, San Marino og Vatikanstaten, det franske Oversøiske Område Saint-Barthélemy og Saint Pierre og Miquelon eller i ethvert andet tredjeland eller område, der er omfattet af en monetær aftale med henblik på at give det pågældende tredjeland eller område ret til at anvende euroen som dets officielle valuta i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1103/97⁴⁵ og Rådets forordning (EF) nr. 974/98⁴⁶, efter en ændring af de respektive monetære aftaler med henblik herpå.
2. Med forbehold af yderligere betingelser, der måtte blive aftalt mellem Unionen og det pågældende tredjeland eller område, skal distributionen af den digitale euro til fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i tredjelande eller områder, der er omfattet af den monetære aftale, der er omhandlet i stk. 1, opfylde kravene i denne forordning.

Artikel 21

Betalinger på tværs af valutaer

1. Betalinger på tværs af valutaer mellem den digitale euro og andre valutaer er underlagt forudgående aftaler mellem Den Europæiske Centralbank på den ene side og de nationale centralbanker i de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, og tredjelande på den anden side.

---

⁴⁵ Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 af 17. juni 1997 om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen (EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1).

⁴⁶ Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen (EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1).

2. Den Europæiske Centralbank skal samarbejde med de nationale centralbanker i de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, for at give mulighed for interoperable betalinger mellem den digitale euro og andre valutaer.

KAPITEL VII TEKNISKE EGENSKABER

AFSNIT 1 DEN DIGITALE EUROS FUNKTIONALITETER

Artikel 22 Tilgængelighed og brug

1. Den digitale euro skal:
  - a) have brugs- og tjenestefunktioner, der er enkle og lette at anvende, herunder for personer med handicap, funktionsnedsættelse eller begrænsede digitale færdigheder samt ældre
  - b) være tilgængelig for personer med handicap ved at overholde tilgængelighedskravene i bilag I til direktiv 2019/882.
2. I deres forhold til betalingstjenesteudbydere med henblik på levering af digitale eurobetalingstjenester er brugere af den digitale euro ikke forpligtet til at have eller åbne ikkedigitale eurobetalingskonti eller acceptere andre ikkedigitale europrodukter.
3. Hver digital eurobetalingskonto skal have et entydigt kontonummer.
4. Hver digital eurobetalingskonto kan være knyttet til en eller flere ikkedigitale eurobetalingskonti, som udpeges af brugeren af den digitale euro. Med henblik på artikel 13, stk. 4, må hver digital eurobetalingskonto kun være knyttet til én ikkedigital betalingskonto.
5. Betalingstjenesteudbydere skal tillade, at mere end én bruger af den digitale euro anvender digitale eurobetalingskonti.

Artikel 23 Digitale eurobetalingstransaktioner offline og online

1. Den digitale euro skal være tilgængelig for eurobetalingstransaktioner både online og offline fra den første udstedelse af den digitale euro.
2. Digitale euro, der opbevares online eller offline, skal kunne omveksles til pari efter anmodning fra brugerne af den digitale euro.
3. Inden en digital eurobetalingstransaktion initieres i en nærbetaling, skal betalingsmodtageren og betaleren underrettes om, hvorvidt den digitale eurobetalingstransaktion vil være offline eller online.

Artikel 24 Betingede digitale eurobetalingstransaktioner

1. For at sikre, at betalingstjenesteudbydere og brugere af den digitale euro kan anvende betingede digitale eurobetalingstransaktioner, kan Den Europæiske Centralbank:

- a) vedtage detaljerede foranstaltninger, regler og standarder i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, som betalingstjenesteudbydere kan anvende til at sikre interoperable betingede digitale eurobetalingstransaktioner
  - b) tilbyde de funktioner i den digitale euroafviklingsinfrastruktur, der er nødvendige for gennemførelsen af betingede digitale eurobetalingstransaktioner, herunder til reservation af midler.
2. Digitale euro er ikke programmerbare penge.

AFDELING 2

DISTRIBUTIONSFORMER

Artikel 25

Europæiske digitale ID-tegnebøger

1. Front-end-tjenester skal være interoperable med eller integreret i de europæiske digitale ID-tegnebøger.
2. Efter anmodning fra brugere af den digitale euro sikrer betalingstjenesteudbydere, der distribuerer den digitale euro, at disse brugere kan anvende funktionerne i deres europæiske digitale ID-tegnebøger i overensstemmelse med artikel 6a i forordning (EU) [*indsæt venligst henvisning — forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 for så vidt angår fastlæggelse af en ramme for en europæisk digital identitet — COM(2021) 281 final*].

Artikel 26

Interoperabilitet

Den Europæiske Centralbank tilstræber så vidt muligt at sikre interoperabilitet mellem standarder for digitale eurobetalingstjenester og relevante standarder for private digitale betalingsmidler. Den Europæiske Centralbank søger så vidt muligt, og hvor det er relevant, at gøre det muligt at anvende de regler, standarder og processer, der er gældende for digitale eurobetalingstjenester, på private digitale betalingsmidler.

Med henblik på første afsnit kan interoperabiliteten bl.a. understøttes af åbne standarder.

Artikel 27

Tvistbilægelsesmekanisme

1. Bortset fra tvister vedrørende lovligheden af behandlingen af personoplysninger er tvister omfattet af direktiv 2015/2366. Direktiv (EU) 2020/1828 finder anvendelse på gruppesøgsmål, som anlægges som følge af tilsidesættelser af bestemmelser i denne forordning, som skader eller kan skade forbrugernes kollektive interesser.
2. Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker kan stille mekanismer til rådighed for betalingstjenesteudbydere for at lette udvekslingen af meddelelser med henblik på bilæggelse af tvister. Disse mekanismer kan drives direkte af Den Europæiske Centralbank eller af de udbydere af støttetjenester, der er udpeget af Den Europæiske Centralbank.
3. Den Europæiske Centralbank må ikke optræde som part i nogen af de tvister, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

Artikel 28

Front-end-tjenester til at få adgang til og bruge den digitale euro

1. Betalingstjenesteudbydere, der distribuerer den digitale euro, skal give brugere af den digitale euro mulighed for at vælge at anvende følgende digitale front-end-tjenester til at få adgang til og anvende digitale eurobetalingstjenester:
  - a) front-end-tjenester udviklet af betalingstjenesteudbydere og
  - b) front-end-tjenester udviklet af Den Europæiske Centralbank.Hvis en betalingstjenesteudbyder ikke tilbyder en front-end-tjeneste for den digitale euro, skal en sådan betalingstjenesteudbyder anvende Den Europæiske Centralbanks tjeneste.
2. Front-end-tjenester, der leveres af Den Europæiske Centralbank, jf. stk. 1, litra b), må ikke omfatte kundeforhold, som udelukkende varetages af betalingstjenesteudbydere i deres rolle i distributionen af den digitale euro som fastsat i artikel 13 og i direktiv 2015/2366. Den Europæiske Centralbank har ikke adgang til personoplysninger i forbindelse med front-end-tjenester, der er udviklet af Den Europæiske Centralbank og anvendes af betalingstjenesteudbydere.
3. Betalingstjenesteudbydere, der distribuerer den digitale euro, sikrer, at:
  - a) digitale eurobetalingstjenester anvender det officielle logo for den digitale euro
  - b) digitale eurobetalingskonti hurtigt og nemt kan tilgås og anvendes af brugere af den digitale euro.

Artikel 29

Overholdelse af EU-sanktioner vedtaget i overensstemmelse med artikel 215 i TEUF

1. Betalingstjenesteudbydere, der gennemfører digitale eurobetalingstransaktioner, kontrollerer, om nogen af deres brugere af den digitale euro er personer eller enheder, der er opført på listen. Betalingstjenesteudbydere skal foretage denne kontrol umiddelbart efter ikrafttrædelsen af eventuelle nye eller ændrede restriktive foranstaltninger, der vedtages i overensstemmelse med artikel 215 i TEUF, og som indeholder bestemmelser om indefrysning af aktiver eller forbud mod at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed, og mindst én gang hver kalenderdag.
2. Under gennemførelsen af en digital eurobetalingstransaktion kontrollerer betalerens betalingstjenesteudbyder og betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyder, der er involveret i gennemførelsen af transaktionen, ikke, om den betaler eller betalingsmodtager, hvis digitale eurobetalingskonto anvendes til gennemførelsen af den digitale eurobetalingstransaktion, er opført på listen over personer eller enheder ud over at foretage kontrol i henhold til stk. 1.
3. En betalingstjenesteudbyder, der har undladt at foretage den kontrol, der er omhandlet i stk. 1, og som gennemfører en digital eurobetalingstransaktion, hvilket medfører, at den betalingstjenesteudbyder, der er involveret i gennemførelsen af den digitale eurobetalingstransaktion, ikke indefryser aktiver tilhørende personer eller enheder, der er opført på listen, eller stiller pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for sådanne personer eller enheder, skal kompensere for den økonomiske skade, der er forvoldt den anden betalingstjenesteudbyder som følge af sanktioner, der er pålagt denne anden betalingstjenesteudbyder i henhold til restriktive

foranstaltninger vedtaget i overensstemmelse med artikel 215 i TEUF vedrørende indefrysning af aktiver eller forbud mod at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed.

Artikel 30

Afvikling af digitale eurobetalingstransaktioner

1. Digitale eurobetalingstransaktioner online og offline afvikles øjeblikkeligt.
2. Den endelige afvikling af digitale eurobetalingstransaktioner online finder sted på tidspunktet for registreringen af overførslen af de pågældende digitale euro fra betaleren til betalingsmodtageren i den digitale euroafviklingsinfrastruktur, der er godkendt af Eurosystemet.
3. Den endelige afvikling af eurobetalingstransaktioner offline finder sted på det tidspunkt, hvor registreringerne af de pågældende digitale eurobeholdninger i betalerens og betalingsmodtagerens lokale lagringsenheder ajourføres.

Artikel 31

Flytning af digitale eurobetalingskonti

1. Betalingstjenesteudbydere skal gøre det muligt for brugere af den digitale euro på deres anmodning at flytte deres digitale eurobetalingskonti til andre betalingstjenesteudbydere, samtidig med at de bevarer de samme kontoidentifikatorer.
2. Under ekstraordinære omstændigheder, hvor en betalingstjenesteudbyder af driftsmæssige grunde ikke er i stand til at levere digitale eurobetalingstjenester til brugere af den digitale euro i en længere periode eller har mistet de pågældende data om digitale eurobetalingskonti, kan Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker tillade flytning af digitale eurobetalingskonti hos den pågældende betalingstjenesteudbyder til en anden betalingstjenesteudbyder, der er valgt af brugeren af den digitale euro. Denne flytning skal gøre det muligt for den nye betalingstjenesteudbyder at foretage flytningen uden den ikke tilgængelige betalingstjenesteudbyder.

Artikel 32

Generel mekanisme til afsløring og forebyggelse af svig

1. Den Europæiske Centralbank kan lette de opgaver til afsløring og forebyggelse af svig, som betalingstjenesteudbydere skal udføre i henhold til direktiv 2015/2366, ved at oprette en generel mekanisme til afsløring og forebyggelse af svig i forbindelse med digitale eurotransaktioner online for at sikre, at den digitale euro fungerer problemfrit og effektivt. Den generelle mekanisme til afsløring og forebyggelse af svig kan drives direkte af Den Europæiske Centralbank eller af de udbydere af støttetjenester, der er udpeget af Den Europæiske Centralbank.
2. Den Europæiske Centralbank hører Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, inden den fastlægger de nærmere detaljer vedrørende de operationelle elementer i mekanismen til afsløring og forebyggelse af svig.
3. Mekanismen til afsløring og forebyggelse af svig skal:
  - a) vurdere eksponeringen for risikoen for svig i forbindelse med digitale eurotransaktioner online i realtid udelukkende ved brug af

betalingstjenesteudbydere, inden transaktionen indføres i den digitale euroafviklingsinfrastruktur

- b) støtte betalingstjenesteudbydere i at afsløre svigagtige transaktioner i digitale eurobetalingstransaktioner online, der er afviklet.

4. Med henblik på denne artikel leverer betalingstjenesteudbydere de oplysninger, der er omhandlet i bilag 5, til mekanismen til afsløring og forebyggelse af svig. Betalingstjenesteudbydere skal gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, herunder de mest avancerede sikkerhedsforanstaltninger og foranstaltninger til beskyttelse af privatlivets fred, for at sikre, at støttetjenesten ikke er i stand til direkte at identificere brugerne af den digitale euro på grundlag af de oplysninger, der gives til mekanismen til afsløring og forebyggelse af svig.

Artikel 33

Fair, rimelig og ikkediskriminerende adgang til mobile enheder

1. Med forbehold af artikel 6, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1925 af 14. september 2022 om åbne og retfærdige markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 skal originaludstysproducenter af mobilt udstyr og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester som omhandlet i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2018/1972⁴⁷ give udbydere af front-end-tjenester og udbydere af europæiske digitale ID-tegnebøger effektiv interoperabilitet med og adgang med henblik på interoperabilitet til de hardware- og softwarefunktioner, der er nødvendige for at lagre og overføre data til behandling af digitale eurotransaktioner online eller offline, på fair, rimelige og ikkediskriminerende vilkår.
2. Originaludstysproducenter af mobilt udstyr og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester som omhandlet i stk. 1 må ikke forhindres i at træffe strengt nødvendige og forholdsmæssige foranstaltninger for at sikre, at interoperabiliteten ikke kompromitterer integriteten af de hardware- og softwarefunktioner, der er omfattet af interoperabilitetsforpligtelsen, forudsat at sådanne foranstaltninger er behørigt begrundede.
3. Med henblik på at anvende fair, rimelige og ikkediskriminerende vilkår i henhold til stk. 1 offentliggør originaludstysproducenter af mobilt udstyr og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, jf. stk. 1, generelle betingelser for effektiv interoperabilitet og adgang. Sådanne generelle betingelser skal omfatte en EU-baseret alternativ tvistbilæggelsesmekanisme. Tvistbilæggelsesmekanismen berører ikke retten til at indbringe en klage for de retslige myndigheder i overensstemmelse med EU-retten og national ret.

---

⁴⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 36).

KAPITEL VIII

BESKYTTELSE AF PRIVATLIVETS FRED OG DATABESKYTTELSE

Artikel 34

Betalingstjenesteudbyderes behandling af personoplysninger

1. Betalingstjenesteudbydere udfører en opgave i samfundets interesse, når de behandler personoplysninger til følgende formål:
  - a) håndhævelse af grænser, herunder kontrol af, om potentielle eller eksisterende brugere af den digitale euro har digitale eurokonti hos en anden betalingstjenesteudbyder, jf. artikel 16
  - b) køb og salg som omhandlet i artikel 13, stk. 2 og 3, og digitale eurobetalingstransaktioner som omhandlet i artikel 13, stk. 4
  - c) levering af digitale euro offline, herunder registrering og afregistrering af lokale lagringsenheder som omhandlet i bilag I, litra b)
  - d) overholdelse af EU-sanktioner som omhandlet i artikel 29
  - e) betalingstjenesteudbyderes forpligtelser i henhold til direktiv (EU) 2015/2366 vedrørende gennemførelse af transaktioner og forebyggelse og afsløring af svig, bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i henhold til direktiv (EU) 2015/849, overholdelse af skattereglerne i henhold til Rådets direktiv 2006/112/EF, direktiv 2011/16/EU og relevant national ret, styring af operationelle og sikkerhedsmæssige risici i henhold til forordning (EU) 2022/2554 og forpligtelser i henhold til direktiv 2014/92/EU, for så vidt som de vedrører den digitale euro.

For så vidt angår levering af digitale euro offline er betalingstjenesteudbyderes behandling af personoplysninger begrænset til køb og salg i overensstemmelse med artikel 37, stk. 3, 4 og 5.

2. Til de formål, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a)-c), fastsættes typerne af personoplysninger i bilag III.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på at ajourføre de typer personoplysninger, der er opført i bilag III.

Betalingstjenesteudbydere anses for at være dataansvarlige for personoplysninger for så vidt angår de formål, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. Hvis en digital eurobetalingskonto, der indehaves af én betalingstjenesteudbyder, er knyttet til en ikkedigital eurobetalingskonto, som indehaves af en anden betalingstjenesteudbyder i overensstemmelse med artikel 13, stk. 4, er disse betalingstjenesteudbydere fælles dataansvarlige.

4. Betalingstjenesteudbydere skal gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, herunder de mest avancerede sikkerhedsforanstaltninger og foranstaltninger til beskyttelse af privatlivets fred, for at sikre, at data, der videregives til Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker eller til udbydere af støttetjenester, ikke direkte identificerer individuelle brugere af den digitale euro.

Artikel 35

Den Europæiske Centralbanks og de nationale centralbankers behandling af personoplysninger

1. Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker udfører en opgave i samfundets interesse eller udøver offentlig myndighed, når de behandler personoplysninger til følgende formål:
  - a) at give betalingstjenesteudbydere adgang til den digitale euroafviklingsinfrastruktur og støtte udvekslingen af meddelelser mellem betalingstjenesteudbydere
  - b) at afvikle digitale eurobetalingstransaktioner
  - c) at beskytte sikkerheden og integriteten af den digitale euroafviklingsinfrastruktur og lokale lagringsenheder
  - d) at støtte betalingstjenesteudbyderes kontrol af, om en potentiel bruger allerede har digitale eurobetalingskonti hos andre betalingstjenesteudbydere med henblik på at forhindre omgåelse af grænserne i overensstemmelse med artikel 16
  - e) under særlige omstændigheder som defineret i artikel 31, stk. 2, at give betalingstjenesteudbydere tilladelse til at flytte digitale eurobetalingskonti hos en betalingstjenesteudbyder til en anden betalingstjenesteudbyder valgt af brugeren af den digitale euro.
2. Til de formål, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, fastsættes typerne af personoplysninger i bilag IV.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på at ajourføre de typer personoplysninger, der er opført i bilag IV.
4. Personoplysninger, der behandles i forbindelse med de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, understøttes af passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, herunder de mest avancerede sikkerhedsforanstaltninger og foranstaltninger til beskyttelse af privatlivets fred. Dette omfatter en klar adskillelse af personoplysninger for at sikre, at Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker ikke direkte kan identificere individuelle brugere af den digitale euro.
5. Den Europæiske Centralbank anses for at være dataansvarlig for personoplysninger med hensyn til de formål, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 8. Når Den Europæiske Centralbank udfører en opgave som omhandlet i stk. 1 og 8 sammen med de nationale centralbanker, er de fælles dataansvarlige for denne opgave.
6. Denne artikel berører ikke Den Europæiske Centralbanks og de nationale centralbankers behandling af personoplysninger i forbindelse med udførelsen af andre opgaver og beføjelser, herunder tilsyn med kreditinstitutter og tilsyn med betalingssystemer.
7. Hvis Den Europæiske Centralbank beslutter ikke at overdrage de i artikel 27 og 32 omhandlede opgaver til udbydere af støttetjenester, kan Den Europæiske Centralbank behandle de typer personoplysninger, der er omhandlet i bilag 5, med forbehold af kravene i denne artikels stk. 4.
8. Med henblik på at støtte betalingstjenesteudbydernes opgave med at håndhæve beholdningsgrænserne, jf. artikel 16, stk. 1, og sikre flytning i nødstilfælde efter

anmodning fra brugeren, jf. artikel 31, stk. 2, kan ECB alene eller sammen med de nationale centralbanker oprette et fælles adgangspunkt for identifikatorer for brugere af den digitale euro og deres beholdningsgrænser, jf. punkt 4 i bilag 4. ECB gennemfører passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, herunder de mest avancerede sikkerhedsforanstaltninger og foranstaltninger til beskyttelse af privatlivets fred, for at sikre, at identiteten af de enkelte brugere af den digitale euro ikke kan udledes fra de oplysninger, der kan tilgås via det fælles adgangspunkt, af andre enheder end de betalingstjenesteudbydere, hvis kunde eller potentielle kunde er brugeren af den digitale euro.

Artikel 36

Udbydere af støttetjenesters behandling af personoplysninger

1. Hvis Den Europæiske Centralbank beslutter at overdrage de i artikel 27 og 32 omhandlede opgaver til udbydere af støttetjenester, leverer udbydere af støttetjenester betalingsrelaterede tjenester på tværs af betalingstjenesteudbydere. I en sådan situation udfører betalingstjenesteudbydere en opgave i samfundets interesse, når de behandler personoplysninger til følgende formål:
  - a) støtte til forebyggelse og afsløring af svig på tværs af betalingstjenesteudbydere, jf. artikel 32
  - b) støtte til udveksling af meddelelser med henblik på bilæggelse af tvister, jf. artikel 27.
2. Til de formål, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, fastsættes typerne af personoplysninger i bilag V.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 38 med henblik på at ajourføre de typer personoplysninger, der er opført i bilag V.
4. Behandling af personoplysninger til de formål, der er omhandlet i stk. 1, må kun finde sted, når der er gennemført passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, herunder de mest avancerede sikkerhedsforanstaltninger og foranstaltninger til beskyttelse af privatlivets fred, for at sikre, at udbyderne af støttetjenester ikke direkte kan identificere individuelle brugere af den digitale euro.
5. Udbydere af støttetjenester anses for at være dataansvarlige for personoplysninger med hensyn til de formål, der er omhandlet i denne artikels stk. 1. Dette stykke berører ikke Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker, der udpeger udbydere af betalingsrelaterede tjenester på tværs af betalingstjenesteudbydere og kontrollerer serviceniveauet uden at behandle personoplysninger.

KAPITEL IX BEKÆMPELSE AF HVIDVASK AF PENGE

Artikel 37

Regler om bekæmpelse af hvidvask af penge, der gælder for eurobetalingstransaktioner online

1. Betalingstjenesteudbydere skal anvende stk. 2-6 i forbindelse med digitale eurobetalingstransaktioner offline.

2. Transaktionsdata må ikke opbevares af betalingstjenesteudbydere eller af de europæiske centralbanker og de nationale centralbanker.
3. Betalingstjenesteudbydere opbevarer data om køb og salg med henblik på lagring af digitale euro på betalingsinstrumenter i overensstemmelse med artikel 40 i direktiv (EU) 2015/849 og nationale bestemmelser til gennemførelse af nævnte artikel. Betalingstjenesteudbydere stiller efter anmodning disse data til rådighed for den finansielle efterretningsenhed og andre kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 2, nr. 31), i forordning [*indsæt venligst henvisning — forslag til forordning om bekæmpelse af hvidvask af penge — COM(2021) 420 final*].
4. Med henblik på stk. 3 forstås ved købs- og salgsdata følgende:
  - a) det beløb, der er købt eller solgt for
  - b) identifikatoren for den lokale lagringsenhed til digital eurobetaling offline
  - c) dato og klokkeslæt for købs- og salgstransaktionen
  - d) de kontonumre, der anvendes til køb og salg.
5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter grænser for digitale eurobetalingstransaktioner online samt beholdningsgrænser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 39.
6. Transaktions- og beholdningsgrænser skal tage hensyn til behovet for at forebygge hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, samtidig med at anvendelsen af den digitale euro som betalingsmiddel offline ikke begrænses unødigt. Når Kommissionen udarbejder de i stk. 5 omhandlede gennemførelsesretsakter, tager den navnlig hensyn til følgende:
  - a) en vurdering af trusler, sårbarheder og risici med hensyn til hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med den digitale euro, når de køber og sælger deres betalingsinstrument
  - b) relevante henstillinger og rapporter udarbejdet af internationale organisationer og standardsættere med kompetencer inden for forebyggelse af hvidvask af penge og bekæmpelse af finansiering af terrorisme
  - c) målet om at sikre anvendeligheden og accepten af den digitale euro som et lovligt betalingsmiddel.

Med henblik på litra a) kan Kommissionen anmode AMLA om at vedtage en udtalelse, der vurderer omfanget af risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med den digitale euro offline og dens sårbarheder. Kommissionen kan høre Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

KAPITEL X

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 38

Delegerede retsakter

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, 33, 34 og 35, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra [datoen for denne forordnings ikrafttræden].
3. Den beføjelse til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 11, 33, 34 og 35, kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11, 33, 34 og 35 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på én måned fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 39

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 40

Rapportering

1. Ansvarlighedsordningerne i artikel 15, stk. 1 og 3, i statuten for ESCB og Den Europæiske Centralbank finder anvendelse på udstedelsen og anvendelsen af den digitale euro.

Med henblik herpå aflægger Den Europæiske Centralbank rapport om udviklingen i den digitale euro og dens anvendelse. Rapporten skal omfatte Den Europæiske Centralbanks bidrag til gennemførelsen af bestemmelserne i denne forordning, herunder følgende elementer:

- a) størrelsen af de gebyrer, som de forretningsdrivende skal betale til betalingstjenesteudbydere, eller som skal betales mellem betalingstjenesteudbydere
- b) den digitale euros interoperabilitet med andre valutaer i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, og i tredjelande

- c) udviklingen af andre digitale centralbankvalutaer end den digitale euro i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, og i relevante tredjelande, og relevansen af denne udvikling for euroområdet
  - d) markedstendenser inden for betalinger og relevansen af sådanne tendenser for innovative use cases.
2. Inden den planlagte udstedelse af den digitale euro og før gennemførelsen af eventuelle ændringer af parametrene og anvendelsen af de instrumenter, der er omhandlet i artikel 16, eller mindst hvert tredje år efter udstedelsen af den digitale euro, forelægger Den Europæiske Centralbank Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen:
- a) oplysninger om instrumenterne til begrænsning af anvendelsen af den digitale euro som omhandlet i artikel 16 og de parametre, som Den Europæiske Centralbank planlægger at vedtage i lyset af de aktuelle finansielle og monetære vilkår
  - b) en analyse af, hvordan de instrumenter og parametre, der er omhandlet i litra a), forventes at opfylde målet om at sikre finansiel stabilitet.
3. Ét år fra den første udstedelse af den digitale euro og derefter hvert tredje år forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en analyse af virkningen af parametrene og anvendelsen af instrumenterne i artikel 16 om:
- a) de finansielle formidlers rolle i finansieringen af økonomien
  - b) likviditetskravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 575/2013.
4. Medlemsstaterne giver et år efter den første udstedelse af den digitale euro og derefter hvert andet år Kommissionen oplysninger om følgende:
- a) sanktioner anvendt i henhold til artikel 6, stk. 1
  - b) antallet af digitale eurokonti, der er åbnet
  - c) antallet af betalingstjenesteudbydere, der leverer basale digitale eurotjenester til fysiske personer, jf. artikel 14, stk. 2 og 3
  - d) antallet af digitale eurobetalingskonti, der er åbnet af betalingstjenesteudbydere, jf. artikel 14, stk. 2 og 3
- andelen af ansøgninger, der er blevet afvist af betalingstjenesteudbydere, jf. artikel 14, stk. 2 og 3.

Artikel 41 *Revision*

1. Senest ét år fra den første udstedelse af den digitale euro og derefter hvert tredje år forelægger Kommissionen en rapport om gennemførelsen af denne forordning for Europa-Parlamentet og Rådet. Ved udarbejdelsen af sin rapport tager Kommissionen hensyn til rapporter fra Den Europæiske Centralbank, jf. artikel 40, og eventuelle udtalelser og synspunkter fra Den Europæiske Centralbank.
2. Senest et år efter datoen for denne forordnings anvendelse forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om udviklingen i de digitale centralbankvalutaer i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, og denne

forordnings indvirkning på det indre marked, om nødvendigt ledsaget af forslag til ændring af lovgivningsmæssige retsakter om anvendelsen af digitale centralbankvalutaer i hele Unionen.

3. Senest tre år efter den første udstedelse af den digitale euro forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvorvidt der er tilstrækkelig og effektiv adgang til og accept af den digitale euro i euroområdet.

Artikel 42
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formanden

På Rådets vegne
Formanden